Година 9-та. Цариградъ, 22 Мартъ 1875. Брой 34.

НАПРѢДЪКЪ излѣзва всяка Сѫббота.

Прѣдплата.

За годинѫ, вѫтрѣ въ Дръжавѫтѫ 1 Турска Лира **Златна.** За 6 мѣсеца полов. Турска Лира. За година вънъ отъ Дръжавата 6 бѣли меджидіета. За 6 мѣсеца 3 бѣли меджидіета.

Настоятелитѣ отговарятъ за заплатата и зематъ на 15 едно, като съберѫтъ отъ 5 спомоществованія на горѣ.

НАПРѢДЪКЪ

ВѢСТНИКЪ, ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКЫ И КНИЖЕВНЫ НОВИНЫ

Спомоществованіята почнуватъ отъ началото на всякой мѣсецъ.

Подписката на спомоществованіята става: **Въ Цариградъ** при **Ив. Найденова** Редактора и притяжателя — Агопіанъ-Ханъ № 14.

Статіи и дописки за общеполезны и народны работы са вмѣстиватъ съ благодареніе, но въ всякой случай трѣбва да сѫ снабдени съ потрѣбнытѣ подписы.

За частны извѣстія са плаща по 2 гроша на редъ.

Испращанытѣ за обнародванье статіи и дописки на задъ са не вращатъ.

Добросъвѣстностьта на „Вѣкъ“.

Безъ да са спирамы да прѣтърсвамы и издирвамы чистотѫтѫ на изворытѣ отъ които почтенната редакція на «Вѣкъ» черпи силытѣ си, ный ще ѝ пожелаемъ «добръ пѫть» въ прѣдпріятіето на малкото ѝ седмично изданіе; ще искамы обаче дозволеніе да придружимъ честитяваньето си съ едно забѣлѣжванье което прѣдизвыква съдържаніето на 1-й брой отъ речениото изданіе.

«Вѣкъ» нарича *искованы слухове*, слухътъ за дѣйствіето да са свали Н. Блаженство, Екзархътъ и отдава тѣ слухове на нѣкои си извѣстны лица, на които цѣльта была ужь, да подѣйствуватъ изново по своему върху общото мнѣніе, и да му дадѫтъ друго направленіе.

Този е случайтъ да попытамы:

Истина ли е, или е лъжа, това дѣто тука са дрънка, ужь че сами редакторитѣ на «Вѣкъ» раздали този слухъ?

Ако е истинна, какъ може да са наименува поведеніето на «Вѣкъ»?

Ако ли почтеннитѣ му редактори постоянствуватъ да отричатъ тѫзи истиннѫ, тогазь какъ ще разубѣдѣѭтъ свидѣтелитѣ, които сѫ чули съ ушитѣ си този слухъ отъ благословенытѣ имъ уста!

Послѣ, ако е лъжа сѫществуваньето [illegible] за сваляньето на Екзарха, не е ли истина че този слухъ е былъ ballon d'essai, пусненъ отъ родолюбивѫтѫ партійкѫ на отмѣтницытѣ, за да видятъ какво впечатлѣніе ще произведе между народа, та да са управляватъ въ по нататъшнытѣ си дѣйствія?

За хора, които пріиматъ да са служатъ съ такива средства не е мѫчно и инкаръ да струватъ. Но за добрѫ честь тѣ самы са уличаватъ. Тѫй *Вѣкъ* самичъкъ, еще съ този си листецъ, дава доказателство за вѣроятностьтѫ на това прѣдположеніе, като изважда и **другъ новъ слухъ,** споредъ който прѣдлежало *да устѫпи Нег. Блаженство слѣдъ десетина мѣсеца самоволно мѣстото си на другъ, за да са тури въ дѣйствіе многошумното правило на промѣняемостьтѫ въ всякои четыры години.*

Ный оставямы на странѫ това дѣто може да са мысли и да са говори върху четырегодишнѭтъ този періодъ, за който тѫй во врѣме са наумилъ да го спомене *Вѣкъ*. Нѣма да са прѣпирамы да ли този періодъ започва отъ часътъ на избираньето на Екзарха, или може да са счита отъ началото на 1874 годинѫ, когато са даде край на *привръменностьтѫ* (коѭто толкози защищаваха нѣкои си), за да са устрои Екзархійското началство и управленіето на Екзархіѭтѫ споредъ Уставътъ. Ный ще кажемъ, че може да са прѣдположи Н. Блаженство готовъ *да устѫпи мѣстото си на другъ* не слѣдъ десетина мѣсеца, а еще отъ сега; работата е, има ли за народътъ увѣреніе и гаранція че Неговото оттеглянье не е горѣщо желаемыйтъ случай за нѣкоѭ извѣстнѫ партійкѫ, която чака съ четыри очи това оттеглянье за да тури *въ правилно положеніе Черквѫтѫ ни чрезъ сѫбраньето на Екзархіѭтѫ и за да поеме тя управленіето на правилно сѫставенѫтѫ Новѫ Екзархіѭ?*

За да знае народътъ всичко, та да не става жъртва на родолюбіето си, тѫй лукаво мамено, трѣба да приложимъ да му кажемъ ясно и открыто, че тука тѫй разбиратъ работытѣ и [illegible] мнѣніе: Че, **да падне Екзархътъ, значи да са върнемъ въ епохѫтѫ прѣди избираньето на първый Българскый Екзархъ, и да останемъ да чакамы испълненіето на Ц. Ферманъ отъ добрѫтѫ волѭ на Цариградскѫтѫ Патріархіѭ.**

Това е главното, това е важното, което «Вѣкъ» съ особеннѫтѫ си логыкѫ оцѣнява [illegible] очаква отъ този [illegible] право да са боѭтъ, [illegible] ваньето [illegible] са развіе правилно, ще бѫ[illegible] негація на собственнѫтѫ тѣхнѫ [illegible]локупность. И тѫй интригытѣ на нѣкои чужды голѣмцы въ Бѣлградъ са съединихѫ и сплетохѫ съ интригытѣ на сърбскытѣ голѣмцы.

Ако са изнизвахѫ дългытѣ годины си а вѣрт[illegible]ровото владѣнье безъ да заблуди народътъ [illegible] чрезъ другы крывы пѫтища да достигне тѫзи си святѫ цѣль?

Почтеннитѣ много-учени редактори на «Вѣкъ» трѣба да знаѭтъ че злото са цѣри не съ красноречіе, а съ цѣръ — morbi, non eloquenfia, sed remedis curantur.

Ако ли «Вѣкъ» не гони такѫвзь еднѫ цѣль, каквѫто казвамы, тогазь нѣма по лесно отъ това, нека опровергае думытѣ ни, като каже и намъ и на всичкый народъ, какво разумѣва *съ неправилно положеніе на Екзархіѭтѫ;* — тогазь нека ни каже, защо сѫ тѣзи лъжи и клеветы съ които систематическы са мѫчи да дискредитува Екзархіѭтѫ, — тогазь нека ни каже: кое именно е злото въ което е повинно Екзархійското началство и достойно да са накаже съ смьрть.

До тогазь нека ми позволи да мыслимъ, че *сюютъ икрар-джръ.*

Неотложното лѣкуваніе.

«Положеніето на работытѣ иска не отложно лѣкуваніе. Първо улесненіе на това е оттеглуваніето и на осталитѣ съвѣтницы-борътъ, [illegible] като взема по[illegible]л. младитѣ повлѣкохѫ прѣд на[illegible]елитѣ подирѣ си, и слѣдъ като пропѫдихѫ Александра, рѣшихѫ да повърнѫтъ на Милоша и династіѭтѫ му правата върху сърбскыйтъ прѣстолъ. [illegible]зархій[illegible]лошъ дойде въ Сърбіѭ, по нинници, като[illegible]бѣше человѣкъ за да исчърдѣлътъ на екз[illegible] либера[illegible]ото устройство съ хытроизмысленото прѣдложеніе: да ся пріеме въ Совѣтътъ г-нъ Крьстевичь, (подирь когото ся надѣяхѫ да ся промъкнѫтъ и тѣ, или поне да прокаратъ по край него гыбелнытѣ си за народното учрѣжденіе идеи); тѣ не ся отчаяхѫ, а слѣдувахѫ да работятъ подземно и затулно за да отворятъ другъ проломъ, и ето този проломъ ся отвори; той е оставката на г. Хр. П. Тъпчилещова.

Ножътъ на тѣзи ратници отъ двѣ страны сѣче. Вчера прѣдлагахѫ да са пріеме и г-нъ Крьстевичь въ Съвѣтътъ, че някъ не можали да ся оправятъ Екзарх. работы а днесь Дѣдо Христо си дава оставката, и тѣ выкатъ че за да са оправятъ работытѣ трѣба да са отеглятъ и другытѣ съвѣтници.

Като прикрыватъ искусно обстояніята на които слѣдствіе е тая оставка, и като сочатъ на загубѫтѫ отъ не участіето на дѣда Христа въ управляющето тѣло, раздражаватъ народътъ и ся мѫчатъ да го повдигнѫтъ врьзъ останѫлытѣ съвѣтници, като да сѫ тѣ и причиняванытѣ отъ тѣхъ ужь безредія всичката причина на тѫзи загубѫ, които иде или може да дойде отъ оставкѫтѫ на дѣда Христа.

Дѣдо Христо ако че е спечелилъ симпатіитѣ на едно голѣмо число отъ народа и ако ся радва на едно пристойно уваженіе отъ всичкый народъ, то е за това само, че той никога не е двоедушествувалъ, но всякога е оставалъ вѣренъ на интересытѣ на народа, и държалъ е всякога съ тѣзи които сѫ станѫли днесь тѫй лоши и ся прѣслѣдуватъ тѫй жестоко отъ *Вѣкъ* и иже съ нимъ, защото сѫ главната прѣчка въ непостигваньето на домогваніята имъ.

Отъ дѣда Христа зависи за напрѣдъ много. [illegible] или да ся лиши отъ симпатическы[illegible] нападванье врьз[illegible]важеніето на народа, кои не можеше [illegible] наистинѫ но не за оставнеже най[illegible] дѣда Христа, а за онѣзи жестоны обстоянія които прѣдизвыкахѫ и докарахѫ тѫй нежелаемото негово днесь оттегляніе отъ онѣзи съ които е до днесь другарувалъ и дѣйствувалъ по народнытѣ работы и го тикатъ, дори неволно, въ срѣдѫтѫ на онѣзи на които цѣльта е была и е своекорыстіето и раболѣпіето прѣдъ мнѣнія не съгласны съ народный интересъ.

Ный не можемъ да затаимъ че всичкы на които на сърдце лежатъ народнытѣ работы, безъ да ся взиратъ зъ причинытѣ на тѫзи оставкѫ на дѣда Христа, жалятъ за неговото оттегляваніе отъ Съвѣта, като си напомнятъ неговѫтѫ искренность и съзнаватъ нуждѫтѫ отъ неговѫтѫ опытность. Но ако той постоянствува въ оттеглянието си, тѣ що могѫтъ друго да сторятъ освѣнь да пожалятъ и да имъ отмине. Това е най-послѣ що можемъ да кажемъ ный за тѫзи оставкѫ, коѭто е станѫла ново орѫдіе за ратованіе въ рѫцѣтѣ на противницытѣ на Екзархіѭтѫ и на Екзархійскый Съвѣтъ.

По нататъкъ, колкото ощутително и да е отсѫтствіето на дѣда Христа отъ Екзархійскый Съвѣтъ, то не може да послужи за резонъ че отъ това трѣба да си дадѫтъ оставкытѣ и другытѣ съвѣтници, и еще по-малко когато това ся прѣдлага или пріисква, само отъ нѣколко души въ Цариградъ и то отъ таквызь на които очевидно [illegible] чисто коливото въ тѫзи работѫ. агенціи[illegible]тытѣ не отивали добрѣ, Екса бѣше пр[illegible]ла въ лоше положеніе, е-партіѭ[illegible] въ неправилно, съвѣтницитѣ нищо не вършали, а искали и вземали пары, парытѣ отивали на пусто. Всичко туй не щѣло да бѫде тѫй, само ако си дадѫтъ съвѣтницитѣ оставката; тогазь всичкытѣ работы на Екзархіѭтѫ щѣли да тръгнѫтъ като по водѫ.

Че на тѣзи които работятъ за това ся ревни нѣщо ный го вѣрвамы и виждамы го, а знаѭтъ си го и тѣ самы; но работата е, да ся види каквѫ цѣнѫ иматъ тѣхнытѣ обѣщанія, и съ какво оправдаватъ тѣ своитѣ намѣренія. Ный нито на доносытѣ имъ можемъ да дадемъ пълнѫ вѣрѫ, нито на желаніята имъ да пристанемъ тѫй лесно.

Ный си го знаемъ като двѣ и двѣ четыри, че и да ся измѣстятъ тѣзи лоши и недостойны съвѣтницы, и да ся замѣстятъ съ притъкмяванытѣ добры ужь и достойны, народочерковнытѣ ни работы ще си отиватъ пакъ тѫй злѣ, ако не и по злѣ. Това само може да ни остане кяръ отъ туй промѣненіе: да помлъкнѫтъ тѣзи които выкатъ и окайватъ народътъ днесь, и то, ако не захванѫтъ да выкатъ тогазь пѫкъ онѣзи които останѫтъ на сухо, или по-другы нѣкои които бы турили око на съвѣтническытѣ постове.

Еще по малко можемъ да вѣрвамы ный въ безкорыстіето на бѫдѫщытѣ съвѣтници!

Нека никой не ся съмнѣва че и тѣзи тѫй щедри къмъ народътъ днесь кандидати за съвѣтницы щомъ сполучатъ да ся осовѣтничатъ ще искатъ и тѣ заплаты, и ще си гы взематъ тѫй редовно както и днешнитѣ, които, ако добрѣ помнимъ, при избираніето си и послѣ за нѣколко врѣме не показвахѫ таквѫзи жедность за заплаты каквѫто имъ приписватъ днесь.

Нека ся нелъжемъ, отъ да ся плаща на съвѣтницы народътъ може да ся отърве тогазь само когато види че е по изгодно за него вмѣст[illegible] пѫща на съвѣтницы отъ [illegible]ултатъ. То мѣняеми, да с[illegible] которо расплете мрежѣчны самоя[illegible] западнытѣ страны на на[illegible]ното ся въ[illegible]гваніе на оескор.

Не сѫ ли протоке[illegible] — и крайтъ на [illegible]ларатанско хіѭтѫ, писани съ ржкѫтѫ [illegible] лабанова, които свидѣтелствуватъ съ каквѫ жаркость е прѣпоржчвалъ нѣкога въ народныйтъ Съборъ, господство му, пріетото отъ другаря му, както и отъ всичкы народны прѣдставители предложеніе, за да бѫдѫтъ съвѣтницытѣ подъ заплатѫ? Това съпоставено съ днешнитѣ имъ выкове какво показва?

Пилъ ли е господство му забрвенѫ водѫ, та не помни и распрѣпоржчва днесь това, което е вчера прѣпоржчвалъ, или има другы причины отъ които е дошелъ до мѣненіе на мнѣніе? Разумѣва са че първото не може да бѫде; а като пріемемъ второто, ный ще имамы вече доказателството че и негова милость е былъ нѣкога корыстливъ, и ако сега е станѫлъ бескорыстенъ то не е освѣнь че корыститѣ за които е точалъ зѫби го не слѣтѣли, или, което е по вѣрно, че той е станѫлъ бескорыстенъ отъ когато ся е зачеснѫла въ главѫтѫ му мысльта че съ привидно бескорыстіе може да ся докопа до по голѣмѫ корысть; вмѣсто да бѫде нѣкога за малко съвѣтникъ подъ заплатѫ, да бѫде съвѣтникъ вѣченъ и да има за заплатѫ еднѫ млѣчнѫ мошіѭ, цѣлъ българскый народъ. Хубаво наистинѫ това нѣщо за него и за неговытѣ, но никакъ не ни са вижда че ще бѫде хубаво и за самыйтъ народъ!

Споредъ насъ Екзархій[illegible] го залъга чалство не може [illegible] неможехѫ да са [illegible]нѫтѫ отъ него[illegible]лѣ го поведе въ Бу[illegible]ньето на народа осв[illegible] втора погрѣшка. то да има Съвѣтъ, мѣняем[illegible] Австріѭ въ заплатѫ, тѫй както го е разбрал[illegible]ѭтѣ хора подтвърдилъ и самыйтъ народъ. А това пріето не остава освѣнь да ся разпска изгодно ли е за това началство а че и за самыйтъ народъ туй което прѣдлага *Вѣкъ*: да са оттеглятъ и останяли тѣ въ Екзархійскый Съвѣтъ съвѣтницы.

Ный, право да си кажемъ не виждамы и не разбирамы никакъ полѫзѫтѫ отъ това както за народътъ тѫй и за народното учрѣжденіе.

Да ся оттеглятъ и осталытѣ съвѣтници. Добрѣ; да пріемемъ това на минута. Нека не са пытамы защо, за да дойдемъ право до пытаньето: какво, трѣба да правимъ подирь това? Да пристѫпимъ ли къмъ новы изборы? Или просто да ся замѣнятъ тѣзи които ся оттеглятъ съ другы готовы и на ржкы да имъ заематъ мѣстото!

Ако е второто защо да го не кажемъ ачикъ а забыкалямы? То е посегателство наистинѫ на правдинытѣ на народа, но щѣше да е поне рицарско. Ако ли е първото; то каква нужда? Защо да ся оттеглятъ днесь а не когато имъ дойде врѣмето? Или е необходимо да ся оттеглятъ непрѣмѣнно сега, защото онѣзи които ще са изберѫтъ да гы замѣстятъ ще бѫдѫтъ тѫй добры щото ще продобрятъ всичко отведнъжь!

Но тѣзи членове на екзархійскый Съвѣтъ не могли да оправдаѭтъ до днесь довѣріето на народа, казва *Вѣкъ;* тѣ сѫ недостойны, неспособны; тѣ не сѫ патріоты. (Защото патріотството на послѣдне врѣме е станѫло монополъ само на редакторитѣ на «Вѣкъ» и на тѣхнытѣ патроны!) Но патріотството, ще кажемъ ный, не състои въ лъжовны доносы и оклеветанія врьзъ другы а състои въ дѣлата. А кои сѫ патріо-[illegible] негочи[illegible] на тѣзи Балабанліи 1-о Консервативи[illegible] 2-о Ристичь-либерал[illegible] окрепны, ный покаже като радикална и [illegible]вото коеціална.

Консервативната стихія са [illegible] своеко-около младыйтъ Гарашани[illegible] управлявали и на умрѣлыйтъ, и ок[illegible] народнытѣ и Екзар-Либералната око[illegible] то тѣзи които гы осѫждатъ и които са тъкмятъ да гы замѣстятъ сѫ бетерь. Отъ това и ако е нуждно да кажемъ мнѣніето си за това замѣстваніе, по работытѣ които знаемъ за тѣхъ, не са стѣсняваме никакъ да са произнесемъ отрицателно.

Ный са боимъ, и имамы право да са боимъ, че тѣзи хора, които са виждатъ да сѫ пусналъ въ ходъ всичкытѣ срѣдства, за да убѣдятъ народътъ че стремленіята на Екзархійското началство сѫ разрушителны за порядокътъ, за чистотѫтѫ на православіето, тѣзи които тѫй очевидно са домогватъ да катурятъ днешнѭтѣ управляющи и да са турятъ тѣ на главѫ на управленіето, за поправленіе ужь на народочерковнытѣ ни работы, боимъ са, казувамы, че тѣ сѫ които съвсѣмъ ще гы обурьосатъ, ако са оставатъ да постигнѫтъ цѣль тѫ си и да сполучатъ въ домогваніята си. Боимъ ся, казувамы, и толкозь повече, защото минѫлото е еще прѣсно за да ни напомни, че тѣ сѫ были най голѣмото прѣпятствіе въ по-оврѣмното и по-благопріятното за насъ рѣшеніе на въпросътъ. А и днешнитѣ имъ дѣла и постѫпкы сѫ на явѣ; всякой, който има очи да гледа нумъ да мысли лесно ще разбере какво е това [illegible]жно лѣкуваніе което търсятъ кои са чудех[illegible] то на работытѣ.

обстоятелствата в[illegible]

сѫ произвели за мини[illegible]ѣрцитѣ.

толкозь непормаленъ умъ.

предстанѫ той предъ нове[illegible] минѫлый пе-съборъ (на 11 Януа[illegible] «Кѫдѣ отивамы,» литѣ едно вече[illegible] са оплаква че въ Призрѣнскѫтѫ работѫ Патріархіята благоволила да даде на Сърбытѣ повече отъ каквото искали както и въ Светогорскый въпросъ, подмѣта за хлабавытѣ ужь дори и съмнителны дѣйствія нейны въ Смѣсенытѣ Епархіи, като привожда че тя, Патріархіята оставала глуха на жаркытѣ умоленія отъ Пловдивъ, дѣто Българитѣ клеветѣли и запирали ужь Гърцитѣ като злодѣйци, и искали еще двѣ черквы, пристѫпва послѣ да докаже, че тѣ, т. е. тѣхнытѣ (грьцкы) работы отивали на злѣ, и причината на това не была друга, а тая дѣто възлагали народочерковнытѣ си работы само на едно лице — на Патріархія.

«Неологосъ» разгледва ходътъ на грьцконародныте работы отъ възшествіето на Іоакыма II, за да види до колко сѫ са осѫществили добрытѣ надѣжды на Гърцитѣ, които сѫ чакали златыйтъ вѣкъ на Черквѫтѫ отъ едно само лице, и до колко са е подобрила Патріархіята имъ управително, финанціално и нравственно и изважда че тя е отишла по-на злѣ, а не по-на добрѣ.

Той напомня на събратята и на сънародницитѣ си че казвалъ ужь нѣкога че тѣ, Гърцитѣ нищо не пече-

ляли отъ промѣняванието на лицата, не правяли друго съ това, освѣнъ като възлагали надеждытѣ си само на едно лице и жертвували за него законностьтѣ, приучвали народътъ да немари за правдинытѣ си, а лицата, които избирали като остроумни и отъ Бога пратени да расправятъ побъркаными работы, приучвали гы на опасно своеволіе, което можало да разсипе законнытѣ интересы на черквѣтѣ и казва сега че тѣзи неговы зловѣщы прокобенія са сбѣднѣли, като прилага че всичкы днесь исповѣдватъ, че състоянието на работытѣ никакъ не са продобрило, че нищо не са е поправило отъ онова що е было злѣ, но и много другы работы са искривили ёще повече.

«И наистинѣ, казува, може ли нѣкой да каже че сѣ липсали своеволіята, че сѣ липсали беззаконіята, противъ които и по-напрѣдъ са е выкало? Не. А отъ дѣ става това? Да ли защото Іоакимъ II е неспособенъ? Да ли отъ неговѣтѣ злѣ волѣ? «*Неологосъ*» не подтвърдява това, но въ сѣщото врѣме забѣлѣжва, че работытѣ свидѣтелствували че тѣ, т. е. Гърцитѣ отивали съ бързы крачкы на разложеніе и на съсипванѣ[illegible] то би [illegible] на това е, казва то[illegible] бихѣ са прими[illegible]вителство като приекато осѣдихмѣ[illegible]ѣления и поваяния. Тѣствующытѣ Светого Сѣдалище, които въ [illegible] отъ явно подбужданье да [illegible]ятъ папофилитѣ и духовенство- и народътъ [illegible] противъ правителственитѣ тѣхнытѣ интерѣ[illegible] нови и по строги мѣрсъдѣйствіе отъ коя[illegible]ата власть. Щомъ мѣчны обстоятелства [illegible] князь Басмаркъ [illegible] който са у- нуждѣ, възложихмы всичко на самопроизволното щеніе на едного» т. е. на Патріарха само.

Послѣ това той изброява погрѣшкытѣ на сегашный Патріархъ, осѣжда го за дѣто съставилъ произволно такъвъ Синодъ, който да прѣдставя само личното негово мнѣніе, гади го за дѣто не стои на единъ умъ, и иска да си прокара думата въ рѣшеніето на светогорский въпросъ и склонявалъ на рускытѣ убѣжденія да отдѣли рускытѣ калугеры отъ грьцкытѣ, наблягалъ, казува, на Синодъ който като негово създаніе пріима неговытѣ хотѣнія безъ да гы разисква. Послѣ привожда доста примѣры отъ послѣднитѣ размѣненія на грьцкытѣ владыци, и го натроява най послѣ защо да гони днешнійтъ Одрински Грькъ владыка, за хатѣра на прѣдшественика му, тогазъ когато той ималъ да върши работѣ сега въ тѣзи епархіи — разбира са да съкрушава българското развитіе.

«Таквозь едно състояніе на работытѣ, (казва той най послѣ въ заключеніе) докарано отъ това дѣто да възлагамы всичкытѣ надежды на Черквѣтѣ и на Народътъ, само на едно лице, заради което жертвувахмы положенытѣ законы. Таквозь [illegible] присѣтоянието или по-добрѣ нѣе умири народътъ, то съ бързѣ ногѣ [illegible], ще възстанови съ-като дѣца въ [illegible]генералитѣ и ще расръсне, тѣ, че вси[illegible]ія, карлистскитѣ войски. Никой [illegible]тъ не излѣзе, нето пъкъ фи- ще стане вс[illegible]ение на Испания са олучсамо когато е на за единъ политически велеуменъ и достоинъ казва мадритскийтъ оставямы на него той да си [illegible]бира синодалнытѣ членове, за да има около си най-добрытѣ владыци. Но ето извънредното велеуміе на Іоакыма II и най-добрытѣ владыцы не можѣхѣ ни единъ отъ высящытѣ въпросы да рѣшѣтъ, не продобрихѣ ни най-малко а еще повече влошихѣ състоянието на работытѣ, жертвувахѣ и жертвуватъ достолѣніето на Черквѣтѣ, уничтожихѣ независимостьтѣ на Съвѣта и самото му сѣществованіе, чрезъ изваждането на онѣзи които не са покоравать на волѣтѣ на едного, на когото орѣдіе е вышегласіето, прѣдизвыкватъ праведны правителственны намѣсванія въ черковнытѣ работы, прѣпродаватъ на чужденци и новопришелци неоспоримы народны притежанія, смущаватъ епархіитѣ, раздаватъ гы като спахалѣцы на патріарховытѣ фавориты.»

«На кѣдѣ прочее отивамы, и до кога ще вървимъ все на тъй на кѣдѣто отивамы? До кога ще бѣдемъ слѣпы, да не разбирамы че работимъ за съсипванието на черквѣтѣ и на народа, като оставямы свободно попрището на самопроизволътъ, и да удушавамы всяко свободно разискванье съ това дѣто устѣпвамы на Патріарха туй право, да си съставя той самъ Синодътъ, който тъй не е, нито ще бѣде друго освѣнъ слѣпо орѣдіе на Патріарховѣтѣ волѣ, покоряванъ нему отъ страхъ или по интересъ, а най вече кога на прѣстолътъ сѣди человѣкъ който има упорнѣ и непоклатимѣ волѣ.»

«До кога ный нѣма да туримъ умъ въ главѣтѣ си отъ жестокытѣ уроци които ни дава опытътъ всякой день? До кога за хатѣрътъ на едно или на друго лице ще са валямы ный въ беззаконованія, които сѣ докарали до съвършенно парализиранье нашѣтѣ Патріархіи?

«Нужда, безусловна нужда е да затворимъ попрището на своеволіята и да са повърнемъ въ единчкыйтъ пѣть чрезъ който ще можемъ да въспрѣмъ съвършенното наше паданье и като народъ и като Черква, въ пѣтьтъ на закона, въ пѣтьтъ на свободното разискванье, въ пѣтьтъ на искреното съдѣйствіе на прѣдставителитѣ отъ духовенствого и отъ народа.»

—

Таквизи сѣ възваніята на грьцкыйтъ листъ къмъ грьцкыйтъ народъ. [illegible] възвания не по-малко назидателны и [illegible]

— Фейзи бѣ поведението което трѣба [illegible]тель на телеграфитѣ народочерковнытѣ си са управитель на Търново, [illegible]тѣ на които и [illegible]лий Джеведъ паша. [illegible] тъй до-

— *Баскретъ* казва че една ко[illegible] императорската флота, подъ [illegible]ческо врѣме, на капитанина Хасанъ [illegible]ѣтъ и боѣтъ отъ па- Венеция за да во[illegible] [illegible]ропаданье поради равнодушието що показватъ нѣкои отъ тѣхъ къмъ общественытѣ си работы, то какво очаква насъ които смы вчерашни, насъ които не смы стѣпили еще на здраво ни въ едно отношеніе, а смы, токо кажи, всица тъй равнодушни, щото не искамы дори и да знаемъ за онова самото по което може да заличи че смы живи, че сѣществувамы?

При това, туй извлеченіе е поучително за насъ и въ това отношеніе, защото ни показва осязателно, отъ опытътъ на нашитѣ по стары братья, че нѣма спасеніе, нѣма отърванье отъ злото чрезъ мѣняванието на лицата, което, види са, нѣкои отъ тѣхнытѣ между насъ чираци и послѣдователи на фенерскѣтѣ школѣ искатъ да присадѣтъ и у насъ, като ни нашепуватъ и явно проповѣдуватъ че всичко зло ще са прѣвърне на добро, като съ вълшебенъ жезлъ, само чрезъ промѣненіето на нѣкои лица и съ замѣненіето имъ отъ другы. Не, и пакъ не.

Не сѣ лицата, лоши или добры, които развалятъ и които оправятъ общественытѣ работы на единъ народъ, народъ са съсипва и пропада отъ непростителното онова равнодушіе, което може да владѣе между неговытѣ членове къмъ жизненытѣ му интереси, не падѣнието му на себе си и друга. [illegible]ето все на другы да му вър- [illegible]уставятъ отъ[illegible] съ обманчивѣтѣ на- до подданничество, [illegible]онова довѣріе че да търси у тѣхъ или въ[illegible] [illegible]малъ надежды- дѣйствието на [illegible] не сѣ свърнили висятъ. З[illegible]го, защото не были спо- [illegible]оны, не были искренни, то новопрѣпоржчванитѣ като достойни и искренни ужь, тѣ ще свьршатъ всичко на готово за него! Не; вѣрныйтъ стражъ и пазитель на народнытѣ интереси е будното око на самыйтъ народъ; общественытѣ работы, каквито и да сѣ, оправятъ са и тръгватъ та отиватъ на добрѣ чрезъ общото присьрдце да участвувамы въ тѣхъ, да радимъ за тѣхъ и чрезъ искреното съдѣйствіе на всичкы въ всичко.

Върху схизмата.

—

Грьцкытѣ вѣстници взехѣ по-на често и по-на дълго да прѣговарятъ и да са занимаватъ съ прѣтърсванието на ползѣтѣ и на загубѣтѣ отъ прогласяването на схизмѣтѣ. Тъй въ послѣдне врѣме единъ отъ тѣхъ, на който мисията бѣ да разсмива читателитѣ си съ подиграванье на человѣческытѣ глупости и заблужденія, сѣднѣлъ е серіозно да имъ расправя че схизмата не е добро нѣщо и не было умно дѣто станѣла. За любопытство на нашитѣ читатели ный ще направимъ нѣкои извлеченія отъ тѣзи неговѣ за това расправѣ.

«Когато прѣди три годины, казва вѣстникътъ *Момосъ*, прогласявахмы схызмѣтѣ, каква цѣль имахмы? За каквѣ практичнѣ ползѣ са надѣяхмы отъ неѣ? И каквы сѣ слѣдствіята на това наше дѣло? Ето днесь какво трѣба да испыта всякой уменъ мѣжь, патріотъ искренъ и който желае да мысли право за интересытѣ на народа, на който има честьтѣ да принадлежи.

«Но въпросътъ е и важенъ и тръниливъ. . . . .

«Ный осѣдихмы Българытѣ религіозно като племствующи, т. е. като таквызь които залитатъ за своето племе и искатъ да иматъ народнѣ черквѣ. Но какъ може припознаването на еднѣ народнѣ черквѣ да бѣде противно на основнытѣ начала на религіѣтѣ, когато има вече много другы черквы православны и самоглавны, народны, частны, мѣстны, кажи гы както щешь, ето това е което ный никога не можѣхмы да разберемъ; защото никога не сѣ могли да го разберѣтъ ни самытѣ поборници на схизмѣтѣ.

«Нашитѣ върлы патріоты, каквото *Траки*, *Неологосъ* и *Фарѣтъ*, ако и да искатъ да кажѣтъ че сматрятъ българскыйтъ въпросъ като чисто черковенъ а таквозь и неговото чрезъ схизмѣтѣ рѣшеніе; при всичко това твьрдѣ е ясно че тѣ никога не [illegible] прѣстанѣли да го сматрятъ [illegible] народно и политическо въз[illegible]

«Схизмата опредѣлѣ башнѣ бра- да която са туря испрѣд[illegible] една турска стремленіе на панславизмътъ, [illegible]ѣкнитѣ иска да удави еллинизмътъ. Но какъ- туй религіозно раздѣленіе на народа отъ всичкытѣ славенскы племена ще гы въспрѣ да го не погълнѣтъ, това забравятъ да ни истълкуватъ господа вѣрлитѣ патріоти. Що ползува пославенченѣтѣ Полнѣ различието на религіѣтѣ й, отъ религіѣтѣ на господаритѣ й? . . . Безъ да присмѣтваны че ный които живѣемъ подъ държавныйтъ скыптръ на Султанытѣ не подпадамы подъ тѣзи категоріи, понеже живѣемъ наедно съ многобройны другы съжителны народы, съ които имамы общи интересы, и които по природно слѣдствіе можемъ да сматрямы за наши съ[illegible]ници въ всякѣ опасность. Въ случай на серіозно заплашванье отъ странѣ на панславизмътъ, ный вече са не смѣтамы петь миліона (!) Грьци, но тридесеть миліона жители на Турціи.

«О тогазь какво е направила за насъ схизмата?

Невѣроятно е какъ, прѣзъ многословутыйтъ този IXX вѣкъ, въсхваляваныйтъ за напрѣдъкътъ и просвѣщеніето си, ный можѣхмы тъй за скоро и съ таквозь леко сърдце да прогласимъ схызматическъ цѣлъ народъ, който живѣе съ насъ отъ вѣкове, когото смы ный научили да вѣрва, и който не иска нищо друго освѣнъ да остане вѣренъ на православіето, и който и днесь е-еще стои на това че е православенъ и никога нѣма да свърне отъ православіето нито единъ точкѣ. Та [illegible], които стига, но искамы да прогл[illegible] [illegible]зематъ заплата [illegible] трѣба да зматическы и всичкытѣ славенск[illegible] пер- мена, които смы научили на вѣрѣтѣ; да изгубимъ спрѣчь това което ни сѣ спечелили бащытѣ ни. Това вече не е само противуполитическо, но е и противународно; това вече не е легкоуміе, ами си е чиста гламавщина. . . .

«Схызмата възимѣ твьрдѣ гыбелны слѣдствія и за Черквѣтѣ и за народътъ. Тѣзи които всякой день обнародватъ онѣзи трагыческы сцѣны въ смѣсенытѣ епархіи и озлобленіята на тамкашнитѣ наши сиромасы сънародницы, обнародватъ гы и не примыслятъ ли отъ дѣ произлѣзва това? Лесно е за тѣхъ да сѣдѣтъ въ писалищата си и да псуватъ владыцы и патрицы; но народътъ наистинѣ страда; тѣ не осѣщатъ нищо и, като оставятъ ямѣтѣ прѣдъ позѣтѣ си, бълнуватъ побѣды и мечтателны тържествуванія за въ бѣдущо. Защо? Защото ограничаватъ народътъ въ тѣзи само що сѣ въ столицѣтѣ, а не пытатъ на вънъ по епархіитѣ въ какво положеніе сѣ гы докарали тѣхнытѣ за схызмѣтѣ и за крайны мѣркы крясканія.

«Ный гледамы западнытѣ и протестанскытѣ мисіонеры че идѣтъ дори и при насъ, да ны прозилитиратъ въ своѣтѣ ересь, насъ православнытѣ христіяны; а ный какво правимъ? съвсѣмъ противното! Отдѣлямы са, отсамотявамы са, отричамы са отъ дѣяніята на апостолытѣ които сѣ толкозь пострадали за распространеніето на тѣзи истѣтѣ религіи, на коіѣто са хвалимъ че смы истинитѣ и православни послѣдователи! . . . . »

Таквызь и подобны на тѣзь мнѣнія изсказватъ и таквызь разсѣжденія правятъ днесь за схызмѣтѣ по-свѣснитѣ отъ грьцкытѣ вѣстници, което може да са сматря като добъръ бѣлѣгъ на тѣхното близко покаяніе. Но, работата е, има ли за насъ спасеніе въ тѣхното покаяніе?

Положеніето на нашитѣ земледѣлцы и срѣдство за подобрѣніето му.

—

Всякой малко много развитъ Българинъ, който сѣщинскы познава положеніето на народа ни, са е увѣрилъ вече, че за да напрѣднемъ умственно, трѣбва по-напрѣдъ да са пообогатимъ. Главното срѣдство за обогатяваніето на нашій народъ е земледѣліето а и артеріитѣ за неговото обогатяваніе сѣ земледѣлцытѣ. Слѣдователно, за да принесѣтъ тѣзи артеріи ожидаемата отъ тѣхъ облага, трѣбва да бѣдѣтъ въ добро състояніе [illegible] за си промысліѣтъ [illegible]приятие, а ще са ограничатъ [illegible]катъ само расправяването на сѣщестѣ[illegible] са и между тѣхъ и правителството нарича[illegible] други разлики, които ще са турятъ въ редъ по третейски начинъ. Изравняванието на тия разлики ще бѣде доста трудно, защото реченитѣ компании искатъ не малки отщетения наричани отъ правителството.

— Въ Сѣръ (Сѣрессъ), въ единъ [illegible] наука[illegible] наричана *Долня Камения*[illegible] [illegible]ѣрѣванието му. При все то[illegible]ѣхный гласъ остава «гласъ въпіющаго въ пустини», и вмѣсто напрѣдъкъ ный гледамы отъ день на день една назадничавость въ земледѣліето, а чрезъ него и въ всичкытѣ си второстепенны занятія, на които главенъ лостъ е пакъ земледѣліето. А защо, ще каже нѣкой, не земѣтъ въ вниманіе писаното по земледѣліето тѣзи, за които са то пише, и да го приспособіѣтъ като цѣрителенъ балсамъ на раната си? Защо не допустнѣтъ допотопнытѣ си още земледѣлчески сѣчива и да употрѣбіѣтъ машины, които ученытѣ хора употрѣбяватъ? Защо къснѣятъ въ испълненіето на това, което науката имъ препоржва, когато повредытѣ отъ това имъ късѣненіе сѣ прѣдъ очитѣ имъ. Защо? Защо? . . . . Защото всичкытѣ въпроси за подобрѣванието на земледѣліето у насъ чрезъ науката сѣ второстепенны прѣдъ въпроса: *Какво е положеніето на нашитѣ землѣдѣлцы*, и показватъ, че тѣзи, които гы препоржватъ, непознаватъ сѣщинскы положеніето на нашытѣ земледѣлцы, като имъ препоржватъ срѣдства, за които сѣ потрѣбны доста парицы, отъ които нашытѣ земледѣлцы сѣ лишены. А че това [illegible] селото и отъ [illegible] са увѣри, [illegible]нитѣ на грьцкитѣ ази [illegible] [illegible]ѣ коеніло като тезвиратъ и сахтикярлѣ[illegible] [illegible]но да ся затворятъ тѣзи по първи [illegible]ко- и да стане прѣпятствие за отварянето на [illegible] българ ки паракласъ въ Сѣръ.

— *Любопитно откритие на краде- работи.* — Минѣлийтъ петъкъ нѣ[illegible] А. П. италиански подданникъ са [illegible] ни. А [illegible]ацията на Бейоглу и на нашитѣ земледѣлцы? Прѣчи[illegible] първо трѣба да знаемъ, че тѣ, нашытѣ земледѣлцы по разны причины и неволею сѣ подпадѣли подъ огромны, споредъ състоянието си, дългове, и нѣма надѣжда да са избавятъ отъ тѣхъ, ако слѣдуватъ все тъй да отиватъ. Но като казвамъ, че нѣма надѣжда да са избавіѣтъ отъ дълговетѣ си, немыслѣте, че тѣ не плащатъ, или че не искатъ да са расплатіѣтъ; напротивъ, тѣ плащатъ, и плащатъ двойно и тройно това що сѣ веднѣжъ заели, но пакъ оставатъ длъжни и отъ година на година още повече задлъжнѣватъ. А знаете ли защо е туй тъй? Защото нашитѣ взаимодавцы сѣ до толкозъ взискателни, щото при прьвъ случай за помощь на единъ земледѣлецъ, тѣ гледатъ, ако е възможно, да му вземѣтъ всичко що има, и ето какъ: Като му заемѣтъ пары, срѣщу заетото количество купуватъ отъ него храната, дордѣ е тя още на нивытѣ, съ много долня цѣна, и тъзи храна подирѣ тѣ пакъ ѣ продаватъ на сѣщыя или на другы съ почакъ за нѣколко мѣсяца и съ много повышена цѣна. На примѣръ: по причина на сушата въ нашата каза тъзи година жетвата бѣше слаба, и произведеніето са взе отъ взаимодавцытѣ, които [illegible] бѣхѣ прекупили още прѣзъ пролѣтъ[illegible] съ долня цѣна, а за горкытѣ земле- дѣлцы не остана съ какво да засѣіѣ[illegible] изново нивытѣ си, и съ какво да по- храніѣтъ многобройната си чел[illegible] Какво да правіѣтъ сега: да скрьстіѣтъ [illegible]ржцѣ и да стоіѣтъ не бива, настав[illegible] врѣмя за сѣитба, и тѣ пакъ отиват[illegible] при своитѣ взаимодавцы, и работьо[illegible] имъ са моліѣтъ да имъ помогнѣтъ. Но заимодавцитѣ не сѣ хора кои[illegible] да откажѣтъ, тѣ имъ пакъ помогнахъ[illegible] но какъ? Онова жито, което бѣ[illegible] прекупили отъ тѣхъ по 25 гроша [illegible]лото, сега на почакъ до Авг. имъ [illegible] продаватъ по 85—91 грошъ! Ако [illegible] житото въ брой да са продава 50 [illegible] килото. Дѣто ще рѣче, че нашій зе[illegible]ледѣлецъ за година врѣмя на 25 [illegible] плаща лихва 60—66 гроша! И т[illegible] си са повтаря въ сѣщата съразм[illegible]ность всѣка година.

Прочее при такыва условія, им[illegible] надѣжда, че нашитѣ земледѣлцы [illegible] излезнѣтъ изъ задлъжнѣлото си сс[illegible]яніе и при най-голѣмо плодородіе? И[illegible] ли надѣжда, че ще дадѣтъ внима[illegible] на онова, което науката имъ преп[illegible]ржва? Или, и да дадѣтъ внима[illegible] ще ли могнѣтъ да си набавѣтъ пу[illegible]нытѣ за приспособленіето му средст[illegible] когато днесь за днесь има мнозе[illegible] които и отъ насѣщный си хлѣбъ [illegible]лишаватъ? Невѣрвамъ. Трѣбва да з[illegible]лото, че и всичко възможно с[illegible] [illegible]убожно за сиромаха. Слѣдователно, [illegible] искамы и нашитѣ земледѣлцы да [illegible]гѣтъ да приспособіѣтъ въ работата[illegible] онова, което народнытѣ доброжелат[illegible] ли имъ препоржватъ за подобрѣ[illegible]ніето на земледѣліето, трѣбва по [illegible] прѣдъ да са потрудимъ да извади[illegible] земледѣлцытѣ си изъ сегашното н[illegible] жалостно положеніе. И тогази, ка[illegible] иматъ матеріалны срѣдства, всичко [illegible]лесно са приспособява. А най-приспо[illegible]собимото за сега срѣдство е това: *Да са съставіѣтъ въ по-голѣмытѣ сел[illegible] отъ по заможнытѣ за сега земле[illegible]дѣлцы акціонерны дружества, кои[illegible] да иматъ за цѣль подобрѣванието н[illegible] земледѣліето.* Тѣзи дружества да ра[illegible]даватъ на земледѣлцытѣ пары съ доли[illegible] лихва, чрезъ което тѣ ще [illegible]віѣтъ отъ уголѣмяваннытѣ, чрезъ без[illegible]мѣрна лихва, дългове. Като са съста[illegible]віѣтъ такыва дружества въ селата п[illegible] тѣ ще принесѣтъ голѣма полза на з[illegible]мледѣліето: защото слѣдъ нѣколко го[illegible]дины, отъ какъ земледѣлцытѣ са из[illegible]бавіѣтъ отъ дългове, всѣко такое дружество ще бѣде въ състояніе [illegible] ученикъ да си издържи въ нѣкое зем[illegible] училище, и да набави за селото с[illegible] потрѣбнытѣ машины за земледѣліе[illegible] Но, повтарямъ да кажѣ, само тогаз[illegible] ще бѣде това, когато са съставіѣтъ такыва дружества.

Слѣдователно, всякой, който желае доброто на народа, и който по работата си живѣе въ село, ако намѣр[illegible] изложеното ми мнѣніе практично, нека труди да го положи въ дѣйствіе, [illegible]олкото е възможно по-скоро; защото да са къснѣе въ испълненіето на добрытѣ намѣренія, ще рѣче да са помага на злото за да са распространява. Особенно умоливамъ събратята си, селскытѣ учители, които всѣкый ден сѣ въ селата и изъ между земледѣлцытѣ, и които най-добрѣ отъ всичко познаватъ онова, що казахъ, да са потрудіѣтъ за съставянето на такыва дружества въ селата, гдѣто учителствуватъ, чрезъ което тѣ ще направіѣтъ една много голѣма заслуга на народа. А че ще имъ е възможно, азъ имъ са поржчавамъ: защото опыта ми е увѣрилъ, и ползытѣ отъ двѣ такыва новосъставены дружества, на които имамъ честь да бѣдѣ членъ, сѣ прѣдъ очитѣ ми.

М. Минѣевъ.

Ахіево, 4 Мартъ 1875.

Дописки на «Напрѣдъкъ.»

—o—

Предизвиканъ отговоръ.

—

Търново, 6 Мартъ 1875. Г-не Редакторе! — Въ 30 брой на почитаемыя ви вѣстникъ, прочетохме съ голѣмо удивленіе [illegible] свѣдѣнія отъ Търново, съобщени вамъ [illegible] злонамѣренна цѣль: за да ся образува [illegible]лошо мнѣніе за Търновчанитѣ между единородцитѣ ни, понеже тія ви свѣдѣнія сѣ съвсѣмъ криви и непстинны. Считаме [illegible] за своя длѣжность да ви изложимъ чистосъвѣстно слѣдующитѣ разясненія. Ніе [illegible]

желаяхме г-не Редакторе да обнародваме постѫпкитѣ на Н. Пр. Митрополитътъ ни г-на Иларіона спрямо насъ, ако да не бѣхме предизвикани отъ вашія дописникъ или съобщитель; но сега сме принудени да го сторимъ за да ся уразумѣе и види истинскія ходъ на работитѣ.

Отъ какъ е дошалъ тукъ Н. Пр. г-нъ Иларіонъ, минали сѫ ся цѣли 3 $^1/_3$ години, и спорѣдъ органическія Уставъ на Екзархіята всѣки единъ главенъ градъ на Казитѣ и Нахіитѣ на Търновската Епархія събира по 6 гроша на всѣко вѣнчило. И тія 6 гроша сѫ тъй употрѣбляватъ: Два гроша задържа градътъ на всяка каза и нахія за себѣ си, отъ които 20 пари праща въ ковчега на митрополіята за обдържанието на епархіалныя съвѣтъ; — а отъ останалитѣ 60 пари обдържа своя казалійски или нахійски совѣтъ, и колкото останатъ употрѣблява ги за своитѣ градски учебни заведенія. Тъй сѫщо внася и останалитѣ четири гроша въ митрополитскыя ковчегъ: отъ тѣхъ митрополитътъ внася два гроша въ Екзархійскыя ковчегъ, а отъ другитѣ два гроша като ся заплати годишното право на митрополитътъ, останалитѣ ся употрѣбляватъ както за добрѣ види митрополитътъ съ членоветѣ на Епархіалныя съвѣтъ (у насъ ся употрѣбляватъ за подържанието на богословското Епархіално училище). Тъй гласи г-не Редакторе Екзархійскій Уставъ, тъй ся прави и въ сичкитѣ главни градове на казитѣ и нахіитѣ въ цѣлата Българска Екзархія, съ прибавка че по нѣкои мѣста ся взематъ вмѣсто 6—8, даже и 10 гроша отъ всѣко едно вѣнчило, съразмѣрно съ множеството на Епархіята (Руссе, Шуменъ и пр.) При това, за събиранието на тія пари всяка почти Епархія си избира и единъ мирски кассіеринъ, който отъ събранитѣ тія пари, заплаща и на владиката и на учителитѣ и пр. У насъ, г-не Редакторе, всичко става наопаки; защото нашія митрополитъ е и архиепископъ и кассіеринъ — и всичко прави на благоизволи: понеже отъ какъ е дошелъ, цѣли три години, не ни е далъ ни счупена пара, за законнитѣ ни правдини на всѣко едно вѣнчило на казаата ни, както и отъ другитѣ приходы, за въ полза на училищата ни, спорѣдъ Екзарх. Уставъ (§ 108); именно за година 1872, 1873, 1874 — пари които всички сѫ събрани. Само преди два мѣсеца едвамъ можихме да земнимъ половината отъ вулитѣ отъ Търновската каза, и то за години 1872 и 1873. Когато всичкитѣ други главни градове на казитѣ и нахіитѣ сѫ ся радвали и слѣдватъ да ся радватъ съ тія законни правдини по Уставътъ, както и на вредъ става по цѣлата Българ. Екзархія; то само нашія градъ ся исключава съ селата си отъ тія правдини, по особното предосмотрѣніе на дѣда владика!

Напстина ніе Търновчанитѣ сгрѣшихме дѣто не си искахме отъ по̀ напрѣдъ тія пари, но ніе почитахме твърдѣ високо нашія си митрополитъ г-на Иларіона, и никога не мисляхме и не вѣрвахме, че Н. Пр. тъй немилостиво и жестоко ще ся отнесе, къмъ почти родныя си градъ Търново. Прѣди една година прочее, почнахме да си искаме тія законни правдины отъ намѣстникътъ на Н. Прѣосв. (който бѣ отишелъ въ Ц/градъ), Нег. Прѣп. архимандритъ Стефанъ ни ся отговори писменно съ единъ за насъ унизителенъ тонъ, и съ едно крайно прѣзрѣніе. Ніе имахме въ прѣминалата цѣла година корреспонденція съ мѣстната честна Митрополія, и си искахме законнитѣ правдини, но напраздно!.... Най сетнѣ са принудихме и писахми на Н. Пр. г-на Илариона въ Ц/градъ, и го молихме да заповѣда на намѣстникътъ си за да ни даде паритѣ що принадлежатъ нашъ, и Н. Пр. ни са отговори презъ Августа на мин. година: «че понеже подвръ малко врѣме ще си дойде въ Търново, то остава тогава да рѣши тоя *немаловаженъ* въпросъ.» Ніе търпѣхми дору Н. Пр. ся завърна и си дойде тукъ; и като чакахми цѣли 2 мѣсеца, и като Н. Пр. вадеше едно дълбоко мълчаніе, убѣдихме ся, че той нѣма намѣреніе да ни даде законнитѣ правдины. И тъй ся рѣшихме да напомнимъ на Нег. Пр. писменно, за даденото му намъ обѣщаніе, и съ тая цѣль му писахме на 19 Декемвр. едно най смиренно и молебно писмо. Въ слѣдствіе на това устно бydохме призвани, и отидохме до 40 граждани въ Митрополіята, дѣто слѣдъ нѣколко разысканія Н. Пр. ни обяви, че «тоя въпросъ не може да ся рѣши освѣнъ въ Епарх. съборъ, който слѣдъ малко, прибави, ще ся отвори.» Ніе же за да приготвимъ и облеснимъ тоя въпросъ, писахме пакъ на Н. Пр. и му явихме че понеже въ Търново нѣма казалійски съвѣтъ, и понеже ніе нищо не знаемъ що става съ приходытѣ и расходытѣ на нашата казаа, то молихме Н. Пр. да ся распореди, за да ся отдѣлятъ нашитѣ смѣтки въ Епар. съвѣтъ, и спорѣдъ правото що имаме да избираме двѣ лица за членове на тоя съвѣтъ: «То тѣ да бѫдатъ длъжни да държатъ тія смѣтки, и на всѣки 3 мѣсеца да ни внасятъ колкото пари ни ся падатъ, отъ събранитѣ приходы на нашата каза.» Туй бѣ като едно приготвително срѣдство, за да са рѣши по лѣсно нашата распря и да са гуди въ дѣйствіе въ Епархіалныя съборъ.

На 20 Іануар. т. г. ся отвори Епархіал. съборъ, дѣто и ніе си пратихме узаконенитѣ прѣдставители. Слѣдъ прочитанието на билянцътъ за 1873 и 1874 години, Н. Прѣос. призова съборътъ, за да си избере комисія за прегледанието на смѣткитѣ. Нашитѣ прѣдставители останѫли смаяни, като видѣли че всичкитѣ приходы отъ 14000 вѣнчила на нашата каза ся вмѣстили въ билянцитѣ, *като приходы на Митрополіята, и че за градътъ Търново ни дума, ни помянъ.* Тогива прѣдставителитѣ ни напомнили на Н. Пр. митрополита г-на Илариона обѣщанието му за да прѣдложи въ Епарх. съборъ рѣшението на нашія въпросъ. Н. Пр. отговори че Епарх. съборъ е свиканъ да разгледа и подпише смѣткитѣ както и да избере членове за Епар. съвѣтъ, а не да прегледа и рѣшава други въпроси. Това обяснѧніе на Н. Пр. като гърмелъ поразило нашитѣ прѣдставители, които и обявили на Нег. Пр. че дору не явятъ за тая обида на г-да гражданитѣ, и додѣ не зематъ отъ тѣхъ по̀ нови наставленія, не могатъ да участвуватъ нито въ избиранието на смѣткитѣ, нито въ избиранието на нови членове на Епарх. съвѣтъ, слѣдъ което ся и оттеглиха отъ Епарх. съборъ. На утрѣ нашитѣ прѣдставители занесоха едно писмо на Нег. Пр. г-на Иларіона, подписано отъ 70 граждани, въ което тѣ му явяваха: че ако не са дадатъ на градътъ Търново съ принадлежащитѣ му села законнитѣ правдины, то прѣдставителитѣ имъ да ся оттеглятъ, като съврѣменно протестиратъ, срѣщу всѣко едно рѣшеніе на тоя съборъ, което и ще считатъ за *беззаконно.* Както обикновенно, Н. Пр. не взе въ никакво вниманіе съдържанието на това писмо, и всичко отбѣсна съ единъ не толкози архипастирски тонъ. Вслѣдствіе на това, и нашитѣ прѣдставители ся видѣха принудени съвсѣмъ да са оттеглятъ отъ засѣданіята на Епарх. съборъ. Значи че ный Търновчанитѣ ведно съ принадлежащитѣ ни села, не приознаваме и не одобряваме нищо що ся е извършило *произволно* въ тоя съборъ, и особенно произволното потвърдяваніе отъ старна на Н. Пр. г-на Иларіона, на ветхія *по младъ* членъ на Епарх. съвѣтъ Търновецъ, който не можаше по Устава за напрѣдъ да бѫде членъ на Епарх. съвѣтъ; еще, когато при това и Търновцы протестуваха срѣщу всякакво право да са боятъ, Н. Пр. г-нъ Илар[illegible] ако са развіе правилно, ще бѫде негація на собственитѣ тѣхни блокупность. И тъй интригитѣ на нѣкои чужды голѣмцы въ Бѣлградъ са съединихѫ и сплетохѫ съ интригитѣ на сърбскитѣ голѣмцы.

[illegible] са изнизвахѫ дългитѣ години [illegible] щедровото владѣнье безъ [illegible] Епархія. Нашитѣ прѣдстав[illegible] за [illegible] претърпѣха и това унизеніе, и вече конечно ся оттеглиха на часа безъ да подпишатъ. Срамно нѣщо, г-не Редакторе, да срѣщаме такива спънки отъ онова когото сме сички обожавали, като единъ отъ поборницитѣ на независимата Бълг. Черква, и отъ когото чакахме много добрини да видя родината ни! . . .

Отпослѣ що са е извършило въ Епарх. съборъ, не знаемъ. Чуваме само отъ вѣстницитѣ, че г-нъ Никифоръ П. Костадиновъ са е *потвърдилъ* произволно за *надзорникъ* (инспекторъ) на селскитѣ училища на Търновската Епархія, и че избиранието на членоветѣ на Епарх. съвѣтъ не было съобразно съ духътъ на Уставътъ.

Слѣдъ това кѫсичко историческо изложеніе, нека са повърнемъ на сѫщія прѣдметъ, който е основната причина на тая ни распря, и съвѣстно прѣдъ Бога и человѣцитѣ казвами, че:

1) Нег. Пр. митрополитътъ ни г-нъ Иларіонъ е събралъ, само отъ селата принадлежащи на градътъ Търново:

а) За 14,000 вѣнчила за год. 1872 по 2 гроша на вѣнчило (защото нея година нѣмаше Епарх. съвѣтъ, и спорѣдъ това не ся даваха 20 тѣ пари) сѫ са събрали по билянцътъ прѣдставенъ отъ г-да членоветѣ на Епарх. съвѣтъ гроша 28000

б) За 14000 вѣнчила за 1873 год. по 60 пари, тоже по сѫщія билянцъ 21000

в) За 14000 вѣнчила за 1874 год. по 60 пари 21000

Всичко [illegible] съборътъ, който са [illegible] 70000

[illegible] л. младитѣ повлѣкохѫ прѣд[illegible] Н. Пр. [illegible] жителитѣ подирѣ си, и слѣдъ като пропѫдихѫ Александра, рѣшихѫ да повърнѫтъ на Милоша и династіійтѫ му правата върху сърбскыйтъ прѣстолъ.

[illegible] Милошъ дойде въ Сърбіій, но ни[illegible] неизвѣстно бѣше человѣкъ за да испъ[illegible] мѣрки за съ[illegible] либералнытѣ [illegible] това ніе съвсѣмъ не знаемъ до колко пари сѫ падали въ Епарх. съвѣтъ, като приходы на Търновската каза, и половината отъ които принадлежатъ тоже нашъ, за поддържанието на градскитѣ ни училища.

2) За да не станатъ пакъ нѣкои прѣтълкуванія, явяваме още че Търновск. Епархія има, спорѣдъ билянцътъ на Епарх. съвѣтъ, прѣдставенъ въ Епарх. съборъ 65000 вѣнчила (право ли е това число, криво ли е не знаемъ) и спорѣдъ както горѣ са каза, зема са отъ всѣко вѣнчило: 2 гроша за Екзархіята, 2 гроша за митрополіята, 20 пари за обдържаніе на Епархіал. съвѣтъ, и 60-тѣ останали пари са даватъ за мѣстнитѣ градски училища на главній градъ на казитѣ и нахіитѣ за поддържанието имъ. Значи: Н. Пр. г-нъ Иларіонъ зема за митрополитскыя ковчегъ отъ 65000 вѣнчила на цѣлата Епархія по 2 гроша — 130000, отъ които като за дръжи годишното си право 72000, останалитѣ 58000 гроша, спорѣдъ рѣшението на по първитѣ Епарх. събори, сѫ назначени за поддържанието на Богословското Епарх. училище. За това сѫщо училище чувами че сѫ са събрали и около 2000 крини жито, и то само отъ нашата каза. Не можемъ да знаемъ на кое основаніе, и на кое законно право ся е събрало това жито безъ наше прѣдварително знаніе; още не можемъ да проумѣемъ какъ може единъ владика само произволно и безъ наше знаніе, да налага на жителитѣ на нашата каза, такивато едни произволни даждіи! когато Н. Пр. бѣше вече събралъ отъ тія жители узаконеното право по 6 гроша. Ако ли опрѣдѣленныя бюджетъ 58000 за Богословското Епарх. училище не бѣше достаточенъ; то това училище като е Епархіално, трѣбаше ли таковато даждіе, (да кажемъ че бѣше нуждно) да са налага и събира исключително само отъ нашата каза, а не и отъ другитѣ кази и нахіи на Търновската Епархія? Това никакъ не проумѣваме, г-не Редакторе.

3) Чуваме че Н. Пр. да са защити и извини за тая обида която ни прави, думалъ че тукашнія Епарх. съвѣтъ былъ замѣстилъ Търновскыя казалійски съвѣтъ, и че по Уставътъ Н. Пр., подиръ като издържа Епарх. съвѣтъ отъ 60-тѣхъ пари (когато той ся обдържа отъ 20-тѣхъ пари на цѣлата Епархія) остатокътъ иска да даде за Богословското Епарх. училище; а види са забравя, че както по горѣ расправихме, то си има особенъ бюджетъ, и ако той не е достаточенъ, и ся рѣши да са увеличи, тогива ще са разхвърля по нѣщо съразмѣрно на цѣлата Търновска Епархія, а не на Търновската само каза; по причина че то е училище на *цѣлата Търновска Епархія, а не на Търновската само каза.* Забравя Н. Пр. г-нъ Иларіонъ още и това, че вмѣсто казалійски съвѣтъ, ній имаме *градска община,* подтвърдена отъ него, която си има тоже и съразмѣрнитѣ разноски, които са поддържатъ отъ градътъ.

Слѣдъ сичко казано до тукъ, оставяме на безпристрастната публика да са произнесе за по нататъкъ, и имаме пълна надѣжда, че Екзархіята ще даде вече край на тія непростителни нередовности, които сме търпѣли цѣли 3 години; защото сичко на тоя привръменъ свѣтъ си има края, тъй и едно дълго търпеніе и то си има края. Защото много мѫчно нѣщо е, г-не Редакторе, да гле[illegible] человѣкъ днешното положеніе на нашія народъ. [illegible] много. [illegible] то си припомни, че прѣди 15 годи[illegible] литически [illegible] положенъ да претърпи най голѣ[illegible] нападанье вр[illegible] страданія, които и всяконе можеше д[illegible]ѣ, само и само за да са сдо[illegible] неже найдътъ ни съ една народна Іерархія, [illegible] сега като гледа немилостивото обнасяніе на нашія народенъ ужь Архипастиръ г-на Иларіона, отъ идванието тукъ на когото училищата ни сѫ въ едно независно положеніе и не напрѣдватъ.

* * *

—

Дрѣново, 2 Мартъ 1875.

Г-не Редакторе на В. «Напрѣдъкъ».

Населеніето въ нашето Дрѣновско окружіе е въ доста притѣснително положеніе, общо оплакуванье и жалуванье са слуша на сѣкадѣ и въ сѣка кѫща. Усилны врѣмена дошле, гечимъ нема, даванье тежко, кирове нѣма, — съ тѣзи думы ставатъ по настоящему разговоритѣ по кафенетата и дюгенытѣ. Голѣмо безпаричіе владѣе въ жителството; търговіята съвсѣмъ заспала, земаніята и даваніята станѫхѫ затруднителни, доста хора крѣстосали рѫцѣ, и са чудятъ каква да я вѣршатъ, споредъ това, че и дѣто има хора да зематъ пары, не могатъ да земѣтъ, на мнозина хора пары пропадниѫхѫ, стока дива на вересія и то Богъ знае кога ще земне пары. У селнытѣ като нѣма пары, страдатъ и гражданитѣ. А модата успѣва съ исполинскы крачкы съ сичката си раскошность. Става близо 60 деня какъ е покрылъ снѣгътъ лицето на земята по край полытѣ на Балкана на дълбочина 7—8 педи, пѫтищата станѫхѫ непроходимы. Доста дивечь са изловили, като: дивы свинье, сьрны, лѣсицы, дивы пуйки и дрг. Въ Габрово чувамы донесли до десеть сьрны живы, и 20 дивы пуецы, замрѣзнѫли кѫдѣ Балкана въ Еленско, колибари гы изловили и донесли въ Търново. По причина на лѣтошната продължителна суша, хората нѣмаше да си доставѭтъ сѣно за животытѣ за прѣзъ зимата, и сега са усѣща голѣма нужда за храна. Освѣнь плѣва, друга храна нѣма, и тя 1 $^1/_2$ пар. оката. Отъ полето и задъ Балкана сѫ докарали доста ст[illegible]къ за да го изпимуватъ. Зимата бѣ агенинъ [illegible]на въ разстояніе на 59 деня, са бѣше придр[illegible] снѣга започенѫ да [illegible] топи партіійтѫ. Ро[illegible] постоплн. Оплакватъ са селе[illegible] ужь [illegible] окрѫжіето, че много овцье загинѫ[illegible] отъ шарката.

Новыя данъкъ, — бедели-аскеріе доста смути населеніето въ Дрѣново. Наложено имъ е 33,000 хиляды гр. на 700 души, които споредъ царскыя талиматъ трѣба да бѫдѫтъ на възрастъ на по 18—19 годины, а сега са налага и на най-малкытѣ на 2 или на 3 мѣсеца отрочета. Ако единъ сиромахъ или отъ средньо състояніе человѣкъ да има 5—6 момчета не възрастны или са учатъ въ училището, трѣба да плати 200—250 гроша само бедель, когато този баща, едвамъ може да гы нахрани и облѣче. По тъзи причина доста често събранія правихѫ за да гы распорединѭтъ, но никакъ не можѣхѫ да съгласиѭтъ и разфѣрлятъ този данъкъ; тѣзи събранія не правихѫ друго нищо, освѣнь викове и распри междуособны. Ето правитѣ или неправи данъци на единъ селенинъ или гражданинъ: 1-о, редовныя данъкъ *вергия* испослѣ промѣненъ споредъ новыя усулъ, пхтибаріе за гражданина, а за селенина, теметту. 2-о, на мюлтезимина за 12—13 артикула. 3-о, на Бегликчія. 4-о, на Серчиджія (за свинье). 5-о, на Шарабчія. 6-о, Бедель и 7 на Емликчія. Седмъ редовни берницы влѣзватъ въ домътъ на единъ подданикъ; излѣзе единъ, срѣшва го другыя, селенина въ разстояніе ни една година и на единъ мѣсецъ или два най повече, остава спокоенъ. Освѣнь това селенина заборчѣлъ до уши, като зелъ пари съ лихва сто гроша за 170 за годината. Тапуджіи заобикалятъ окрѫжіето за да даватъ новы тапіи на притежателитѣ за мюлковетѣ, защото ветитѣ не стрували. Ресуматчіи и шараб-гюмрюкчіи заобикалятъ пѫтищата, и тѣжко и горко, ако падне нѣкой сиромахъ въ рѫцѣтѣ имъ, който да кара волове, или биволи безъ ново тезкере, или да е купилъ нѣкой 5—6 ведра вино и да нѣма тезкере, Господь да му е на помощь, скубятъ го безъ съжалѣніе.

Тукашнытѣ хора, правятъ малко много търговійка съ тѣзи два Артикула, но тѣ твърдѣ много спѫнати, щото не може свободно да са търгува да са препечелятъ петь пары за да са плати теклифата на царщината. Съ една дума селенина, както и гражданина не успѣва нито въ търговско отношеніе, нито въ земледѣлческо или скотовъдско, и заради това скотовъдството и земледѣлието намѣсто да са развиватъ и осъвършенствуватъ, като два источника на богатството на държавата, тѣ си оставатъ въ първобытното състояніе. Промышленностьта отпадва и ето отъ дѣ иде сиромашіята върху подданиицытѣ. Отъ сичкы данъцы най тѣжкъ са види бедельтъ, за което вѣрнитѣ Султанови подданиици моліѭтъ Честното Правителство да направи една милость да заповѣда да са земa, както са земаше отъ напрѣдъ, т. е. като стане на 17 год. тогава да плаща бедель.

Единъ колибаринъ.

—

Отъ друга една дописка изъ сѫщото мѣсто извличами слѣдующето:

Тукашнього Читалище бере душа и скоро ще издѫхне. Българска работа. Дѣто има вліяніе чорбаджилѫка, тамъ нищо народополезно са не върши. Тука чорбаджилъка е въ своята сила и препятствува на сѣко народополезно дѣло. Училищата имъ въ най анормално положеніе. Съвѣтъ са ужь състави отъ цѣло село, съ цѣль за да са нареди нѣщо добро, и той остана мъртъвъ въ дѣнята си.

Никога хора нѣма да станемъ [illegible] пъ[illegible] то слѣдува нашія народъ. [illegible]лтатъ. То катъ сиромаситѣ, си [illegible] смѣѭтъ въ ни[illegible] расплете мрѣдата на съ[illegible]западнытѣ страны на надушена. [illegible]о.

[illegible] са — и крайтъ на [illegible] шарлатанско редакторе, да ми позволите [illegible]баваше да нѣщо за Беледието на нашійтъ градъ, ко[illegible] скоро ще празднува своето десятолѣтіе отъ основанието си и което въ продълженіе на това врѣме е истегляло отъ гражданитѣ толкози пари за глоби и други работи, колкото не сѫ могли да извадятъ грѣцкитѣ владицы и попове за нѣколко десятины години врѣме. Ако пытате за ползата отъ него, тя е твърдѣ голѣма, и именно: прѣслѣдва кѫщята на нѣкои и други озюртели Гърцы и Гъркоманы, като имъ дава важны и придобытъчни длъжности.

Отъ самото начало на своето основаніе до прѣди три години, това учрежденіе ся управляваше отъ единъ Гъркоманинъ, който, водимъ не отъ господарственитѣ законы, а отъ волята на тѣзи, къмъ народностьта на които искаше да са принише, направи твърдѣ голѣми добрины и улесненія на Гомеровитѣ потомцы. Този даровитъ мѫжь, като видѣ законитѣ за непълни, издаде и нѣколко свои, които до единъ са отнасихѫ до глобата.

Тъй напримѣръ ако нѣкой прикове нѣщо ново, като: врата, дъска, забіе нѣкой и други гвоздей нейдѣ въ кѫщата си, то веднага трѣбваше да бѫде представенъ предъ мѫдрытѣ чиновникъ, и тогава тѣжко му! Минѫлата година нашійтъ погърченъ Молдованинъ ся опредѣли членъ въ крыминалното сѫдилище, гдѣто, впрочемъ, не можѣ да са задържи много врѣме, защото злоупотрѣбленіята му скоро ся открихѫ. Това лѣто пакъ, като захванахѫ да слизатъ юнюритѣ отъ градътъ и отъ селата, поиска си за приниматель на храниті человѣкъ, съ испитана мѫдрость и честность, и като не са намѣри за такъвъ нѣкой другъ, то быде избранъ пакъ нашійтъ Гъркоманинъ, (ведѣ кой-Тулча да нѣма по-достоен[illegible] то го залъга мѫжь испълни възло[illegible] неможехѫ да са твърдѣ добросъ[illegible] то возихѫ. [illegible]послѣ го поведе въ Бу-отъ свойтъ си-бѣше втора погрѣшка. а нѣкой и повече, [illegible]прѣзъ Австріій въ къвъ, който и съвсѣмъ [illegible]лящитѣ хора предадената нему храна (т. [illegible]точи-Прѣди 10 мѣсеца врѣме, когато Беледието останѫ безъ реизинъ и ся чудеше и маеше кого да избере, дойде ни нарочно единъ *авантюристъ,* който слѣдъ малко врѣме ся удобри и избра за такъвъ. По една сутрина, като видѣха че реизина не излѣзва отъ одаята си, влѣзохѫ вътрѣ и никого не намѣрихѫ, защото реизинътъ прѣзъ нощьта офейкалъ, а щомъ ся расчу това приключеніе изъ градътъ, сто че пристигнѫхѫ търговцы отъ разни націи, съ тефтери въ рѫка, да искатъ кой 10, кой 20, кой 40 л. т. които имъ задлъжѣлъ побѣгналыйтъ въ четири мѣсечната си служба. Зехѫ ся строги мѣрки за изслѣдванието му, уловихѫ го ненадѣйно въ Сакча, доведохѫ го тука, сѫдихѫ го свойски, държѣхѫ го единъ два мѣсеца затворенъ въ една стая и, като че законътъ не е за такива человѣци, пуснѫхѫ го на воля. Слѣдъ побѣгванието му, въ Беледието останѫ единъ Грькъ кассіеринъ и самозванъ управитель на работитѣ. Този Грькъ кассіеринъ си показа още по-дѣятеленъ отъ колкото предишнійтъ Гъркоманинъ, защото, щомъ взе управленіето въ рѫцѣтѣ си, почнѫ да глоби фурунджіитѣ по 10 лири турски, бакалитѣ по 75 гроша, другитѣ еснафи по 50, по 25, а най сетнѣ кафежіитѣ и трактиржіитѣ, защо сакагджіитѣ да изливатъ вода прѣдъ дюгенскытѣ, врата (т. е. защо е мокро?) Незнаѭ кога ще захванѫтъ да зематъ глоба и за дѣто вали снѣгъ прѣдъ дюгенитѣ ни? А между това Гърцитѣ продаватъ 300 драма вмѣсто една ока и купуватъ храны съ голѣмы демарліи, но тѣ оставатъ незабѣлѣжены. Ако ли нѣкое забтіе ся случи тъй глупаво и доведе нѣкой Грькъ (и то ако го не познае) вмѣсто Българинъ, то му отговаря мѫдрія самозванъ реизинъ: «иди вижъ, може този человѣкъ да не е виноватъ» защото той е Елиносъ, а тѣ сѫ негови бранья. Въ началото на настоящата нова година, бѣхѫ трьгнѫли беледійски агенти съ книга въ рѫка, наредъ по българската пiяца, съ цѣль за да глобіѭтъ сѣкиго, предъ дюгеньтъ на когото намѣритъ шепа боклукъ или пролѣна вода. Забѣлѣжете, че сѣки дюкенджія плаща по 12 $^1/_2$ и по 15 гроша на мѣсецъ за фенерь и араба парасѫ! Нѣма нищо съ което человѣкъ да не може да са свикне, а веднѫжъ като навикне, то навикътъ са обраща въ втора натура. Тъй и нашитѣ граждане алащасахѫ ѭ огромнытѣ беледійскы глобы до толкози, щото намѣсто да отидатъ купно за да представятъ работата на Нег. Превосходителство Фахри Бея и да искатъ удовлетвореніе противъ своеволитѣ насилія отъ самозванецътъ и неговитѣ агенты, (защото азъ съмъ увѣренъ че Нег. Превъсходителство нѣма да търпи ни една минута таквизи вопіющи злоупотрѣбленія въ подвластитѣ нему мѣста) като му расправятъ за сичкитѣ тѣзи и други тѣмъ подобни злоупотрѣбленія, намѣсто да направимъ това, казванъ, ный отиваме да претендувамы и сърдимъ са на Беледието че не виждало да земе щрафъ и отъ другитѣ, като зело само отъ единого. Както и направи единъ отъ по главнитѣ ужъ граждане, като насили Беледието да глоби сичкитѣ бакали по 75 гр. за това само, защото глобили него. Но какво са прави съ тѣзи пари ще попита нѣкой? Сравнете грѣцката и българ[illegible] него[illegible]ла и ще намѣрите едно голѣмо [illegible] 1-о Консервативитѣ на първитѣ сѫ покрити [illegible] 2-о Ристичь-либерал[illegible] и въ най-тѣснитѣ и не[illegible] българската? едни[illegible] покаже като радикална [illegible] единственно-[illegible]ціална. [illegible] служи, само

Консервативната стихія са [illegible] които сли[illegible] е главнійтъ около младыйтъ Гарашанин[illegible] са раздѣли на на умрѣлыйтъ, и ок[illegible]отъ които по голѣмата Либералната околтана на багча прави повече [illegible] Куюнлѫ[illegible] полза на града, а другата покрыта съ гной отъ една педи дебелина — испълнява двѣ цѣли въ едно и сѫщо врѣме: като служи и за торжище и за торище. Първата половина си отдѣли и обгради съ высоки дувари, които имаха вредъ не само отъ това, че загубѫхѫ купенитѣ и съ потрѣбитѣ на това документы снабдения мѣста още въ врѣмето на достопамятныйтъ за насъ основатель на нашійтъ градъ: «Хюсеинъ сфенди.» Още и отъ това, че въ дѫждовно врѣме водата, която слиза отъ банритѣ, като са спира въ своето теченіе отъ припрѣченитѣ зидове на градината, пълни дворовете и кѫщата имъ съ вода. Втората по-малка половина на тъй нареченыйтъ Мегданъ «Чепра» по причина на низкото му мѣсто, като остава само тя една за торжище, захвана се повече и повече да са пълни съ разни боклуцы; първо отъ на посътъ, който са спира тамъ и иде отъ всичкитѣ страни, и сламата и боклуцитѣ отъ цѣлата пiяца и много други органически вещества които оставатъ въ презентъ на гражданытѣ, селенитѣ и тѣхнитѣ животны. Въ оныя блаженны врѣмена, когато Беледието са управляваше отъ горѣспоменатыйтъ Гъркоманинъ, на таквизи малкы работы ся не обращаше никакъ вниманіе; а когато неговътъ преемникъ бы подканенъ отъ нѣкои и други отъ гражданитѣ, — на които кѫщата ся намиратъ на близо, — то той пожела да поочисти това купище; но о чудо! Отъ непотрѣбното ся яви потрѣбно; отъ този боклукъ който са прѣзираше отъ сички, родилъ ся твърдѣ добъръ торъ за багчата. И тъй благо[illegible] на тъзи полза, мегданьтъ не само [illegible] чудливое [illegible] калдаръмъ но и не очистенъ. кои са чудехѫ [illegible] ползата, която може да обстоятелствата въ [illegible]дань. Той, като е сѫ произвели за министръ [illegible]страни отъ го-толкозь ненормаленъ умъ. [illegible] съ бъ-предстанѫ той предъ новост[illegible] истичанието съборъ (на 11 Януар.) [illegible] които ся из-литѣ едно вече [illegible]ѣ [illegible] що щомъ ся [illegible]ѣ [illegible]ѣ [illegible] ческе слѫнце та земе своя-дѣто неуспѣхѫ градътъ ще ся напълни съ [illegible] и за здравіето полезны благовонія, които отъ своя страна ще задъ-жѫтъ правителството да запази отъ съобщеніето съ другитѣ градове, а багчованджіитѣ да нахвърлятъ своитѣ зарзавати въ Дунава. (По добрѣ въ Чапра, защото стана на торъ).

—

Свищовъ, 8 Марта 1875. Г-не Редакторе на В. «Напрѣдъкъ»! — Знаете че утрѣ сѫ Св. 40 мучен. и врѣме е да ся надѣваме вече за пролѣть, а снѣгътъ не мърда отъ полетата; Дунавътъ, и той закованъ съ ледъ; водата ако и да прихожда, въ ледътъ нито насамъ нито нататъкъ ся мѣсти, та не трѣба да ни казвамъ че вапоритѣ още не сѫ тръгнали, а отъ това и търговцитѣ стоѭтъ съ скрьстены рѫцѣ.

Добытъкътъ, особенно по селата, до толкозь гладува, щото хората ся принудихѫ да си разкрытъ кѫщытѣ, и съ покривътъ да го прехранѭтъ; и недѣйте мысли че може само въ нѣкое село да сѫ разкрыли нѣкоіѭ и другѫ кѫщѫ; не, това е общо по всичкитѣ села. У когото има храна, даватъ му двѣ кобилы та да прехранятъ третіійтѫ, и двѣ овцы — за третіійтѫ!

Рѣкохме че търговцитѣ стоѭтъ съ скрьстены рѫцѣ, та отъ това и сиромаситѣ стоѭтъ безъ работѫ и търпѭтъ голѣмѫ оскѫдность; обаче, благодареніе на Правителството, което зѣ добры мѣрки та всяка махла, Турци и Българи, па даже и Евреи, събрахѫ волнѫ помощь; отъ който тія дни раздаватъ брашно на сиромаситѣ.

Ако съмъ разбралъ, г-не редакторе, истинѫтѫ, то не щѫ да премълчѫ че, Турцитѣ

ся показахѫ по-щедри въ това отношеніе.

Друго. — Отъ нѣколко години на самъ, у насъ всякѫ годинѫ послѣднійтъ день на Февруарія става тържественно празднуваніе за изданеныйтъ Высочайшій (за насъ Българитѣ) Царскій Ферманъ, който подтвърди самостоятелностьтѫ на Църквѫтѫ ни. Тъзи годинѫ за да стане туй празднуваніе още по тържественно, рѣшихѫ ся да ся отложи тържеството за 2 Мартъ, който день бѣ св. недѣля. Рѣшено и сторено.

За да не стане писмото ми причина да ся наруши програмата на уважаемыйтъ ви листъ, ограничавамъ ся за сега до тука; а за подробноститѣ на изрядното станало тържество щѫ ви пишѫ съ второ, а отъ това вый разбирате, че настоящето ми ще слѣдва.

—

Велесъ. Г-не Р-ре, Позволете ми да ви свѫ нѣкои работи, кенто другитѣ ви дописници отъ овдѣ не знамъ защо премълчѣхѫ, и именно:

1) Единъ человѣкъ Българинъ са намѣри насѣченъ въ домътъ си, въ средъ градътъ, и брадвата ся доказа че е на беледието, но нищо не са издири.

2) Двама души Българи са намѣрихѫ пребити, $^1/_2$ часъ отъ градътъ, и отъ злодѣйцитѣ никой не са издири.

3) На единъ богатичъкъ Българинъ запалихѫ чифлика; хвърлихѫ му крушумъ, запалихѫ му кѫщата, нищо не са издири.

4) На училището бастисвахѫ учителитѣ и отъ влъхвитѣ никой не са издири, а издрихѫ въ стаята на учителитѣ пушката съ която извѣстиха тѣ, като гы бѣхѫ нападнали, взехѫ пушката, запрѣхѫ пушки... сега; тя была грѣшна горкинѫ са примѣтрѣ въ града и въ мадѣлство като прилата? чудеса.

Гладъ, гладъ Светого Сѣдалище, който въ гладъ е натикачатъ отъ явно подбужданье да мѣсеца. ... отъ папофилитѣ и духовенство-отъ гладъ изъ противъ правителственитѣ щастно приключе... нови и по строги мѣркаймакамъ бей да запо... ската власть. Щомъ 2 комисіи за бѣдитѣ, едн... князь Бисмаркъ нытѣ и една отъ Българытѣ. ...ойто са ... мюсюлманытѣ събра вчера 500 шилинка ... то, а отъ Българытѣ нищо не можѣ да сторн. Защо това? Защото да измре свѣтътъ отъ гладъ, дѣдо владика хаберъ нема!

—

Нова-Загора 9 Брѣзенъ (Мартъ) 1875.

Г-не Редакторе на в. «Напрѣдъкъ». — Бързамъ да вы запознаѭ съ новоститѣ кои то отъ нѣколко врѣме са случихѫ тѫдѣва.

На 13 малъкъ Сѣчко, въ четвъртъкъ срѣщо петъкъ *земетресеніе* са усѣти тукъ три пѫти едно подиръ друго. Часътъ по 4—6 и по 9 по турскы. Това земетресеніе споредъ видътъ на търсенето бѣше отъ рѣдътъ на *взнообразнитѣ*.

На 17 пакъ истаго валѣ доста снѣгъ. Въ Средня Гора той са въскачвалъ до 13 педи. Много горскы дивы животны измрѣли отъ студъ и отъ неманіе храна за ѣденіе. Въ балканскытѣ села: *Твърдица, Кузосъ-Мадѣ, Лѣва-Рѣка* и пр. нападнѫли доста *сърни* и *рогачи*. Въ село Кузосъ-Мадѣ единъ *рисъ*, като ѣдилъ близо до селото една сърна що была падилъ въ снѣгътъ, селенитѣ го замѣрили и го убили. Тѣ никога не были видѣли подобно животно по тѣхнитѣ мѣста.

18 малъкъ Сѣчко. Една дива мечка изѣла $^1/_2$-та овцѣтѣ на една къшла близо до селото Бѣлево-Чешлій. Толкова за новинитѣ презъ малъкъ Сѣчко.

Брѣзенъ (Мартъ). Голѣмъ кѣтлъкъ на плѣва и на неоставанието на храната презъ минѫлата 74 та год. Плѣвата са продава по 40 пари оката, нъ са не намира. Никога тукашнитѣ хора не сѫ запомнили да стане толкова скѫпа плѣвата, колкото една ... минѫлытѣ години. Презъ де... присѫтствіе единъ чинъ (кола) плѣва ...де умири народътъ, кои и другы отъ ... ще възстанови съдове та докарѫтъ генералитѣ и ще распръсне, по мазко кѫлчия, карлистскитѣ войски. Никой за това на мѫстатъ не излѣзе, нето пъкъ фи отъ гладъ. За б... ...ение на Испания са случ на злѣ. Тѣ горкытѣ ... за единъ политически за скотоветѣ си; нъ и за казва мадритскийтъ си нѣмать. Тѣ още прѣди Коля ...нитѣ Лира пували храната за ѣденіе по 80 гро... ...лото на вѣра. Ечемикътъ за овцѣтѣ си, който иска да си купи по 50 60 гр. килото на вѣра до лѣтосъ. Ний незнаемъ какъ ще да са отплатѫтъ тѣзи горкы селены и лѣтосъ, когато посѣяното, тъзи година ще изѣдѫтъ. Ами не дай Боже, да са случи нѣщо да не стане пакъ храната и тъзи година, ето ти цѣлъ гладътъ въ Мала-Азія и по нашитѣ мѣста. Запази ны милинкы Боже.

При всичко, ний смѣемъ да вы са похвалимъ, че хранитѣ показватъ радостни бѣлѣзи за напрѣдъ. Селенитѣ сѫ обрадовани.

Пролѣтта влѣзе, нъ тѫдѣва е май студенка.

—

Казанлѫкъ, 2 Марта 1875. Страданието на населението не може да ся опише, снѣгосе, студъ и нѣманье на храна за добытъкътъ. У насъ тука пакъ имаше доста плѣва, но въ Чирпанъ, Старѫ и Новѫ Загорѫ, Гъопца и Карловско много малко, щото натисналихѫ нашѫтѫ казаа, доведохѫ си добытъцитѣ отъ всичкытѣ тыя страны тука и по селата, и плѣвата отъ 10 пары оката днесъ са продава 35—40 пары. Овцѣтѣ почнѫхѫ да мрѣтъ, едрыйтъ добытъкъ еще са крѣпи, но петытѣ съ еднѫ душѫ. Ако туй време са продължи еще 15 дни, самъ Богъ нека са смили за сиромасы.

Друго едно писмо отъ 16 Марта ни казва слѣдующето:

«Единъ рогачь отъ селото Кѫзѫлъ ачь-дере са кани тыя дни да отиде въ Търново да са попи. Надѣваны са че дѣдо Иларіонъ като види достоинството му, ще презре лирытѣ които може да му са принесѫтъ за туй опоиванье и ще го вѣрне за примѣръ и на другы, за да не искать да попятъ таквизъ рогачи, каквито има доста и въ града и по селата отъ времето на грѣцкытѣ владыци.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНИ.

—

АНГЛИЯ.

Въ послѣдне време мнозина англійски и други вѣстникари разно говорихѫ за военнытѣ силы на Великѫ-Британіѫ и, като указахѫ че сѫ недостатъчни изсказахѫ мнѣніе че трѣбва да са преобразѭтъ коренно. Това дало причинѫ на серіозни размышленія въ Общинскыя Съвѣтъ при разпискванието на военныя бюджетъ. При всичко това, додѣто вредъ по Европѫ залѣгатъ за увеличението на военнытѣ силы на разныгѣ Държавы, и за съвършенното приготовленіе въ случай на новѫ европейскѫ войнѫ, въ англійскыйтъ парламентъ са намѣрилъ единъ представитель, който счелъ за нуждно да направи едно чудно за нашѫтѫ епохѫ предложеніе, т. е. да са смали и по сухо и по море числото на англійскѫтѫ войскѫ. Това си предложеніе реченыйтъ представитель поддържалъ съ пріятелскытѣ увѣряванія, които Англія е пріела отъ всичкитѣ чужды силы, както и съ тъзи дохватки, че англійската войска, както е днесъ организирана, твърдѣ е силна за отбранѫ, а твърдѣ слаба за нападание. Франца и Англія, казалъ тойзи ораторъ, толкозъ сѫ заняти въ вѫтрѣшнитѣ си работы, щото нѣма никакъвъ страхъ че ще нападнѫтъ нѣкого ва хинесій... Германія за нищо друго са не гри...

— Фейзи бъдлѣдва Франція, а Испанія тель на телеграфитѣ...кого за Россіѫ, свързаса управитель на Търнов... достатъчно полий Джеведъ паша. ...а пріятелскытѣ

— *Басѣретъ* казва че една ко... обаче не императорската флота, подъ ...ѣѫ че съедина капитанина Хасанъ ...ѫ Британіѫ е толВенеция за да по... пріятелскытѣ и миролюбива. австро...ы увѣряванія на другытѣ Кабинети, тъй що предложението на твърдѣ миролюбывыя и человѣколюбивъ представитель са отвърлило съ едно голѣмо вышегласіе.

Другъ единъ отъ министритѣ говорилъ въ истото засѣданіе върху войскосъбираньето и са рѣшило щото сухопѫтната войска да състои отъ 129,281 души, за обдържанье на който то са опредѣлило количеството отъ 4, 543,000 лиры.

—

Състанъка на троицата императори.

Много са говори тыя дни за единъ новъ и ближенъ състанъкъ между троицата императоры на Австріѫ, Германіѫ и Руссіѫ. Особенно вѣнскытѣ вѣстници са впущатъ въ дълги и широкы разисканія върху въпросытѣ, които е възможно да са подигнѫтъ въ туй срѣщанье на царьетѣ. И ако оцѣненіята на тѣзи вѣстници и да сѫ различны, повечето отъ тѣхъ сѫ съгласяватъ че слѣдствіята отъ вторыйтъ тойзи състанъкъ ще бѫдѫтъ благопріятны за поддържанието на мирътъ.

«*Новыйтъ Свободенъ Печатъ*» обаче забѣлѣжва, че тойзи състанъкъ може въ нѣкои отношенія да има и нѣщо безпокоително. И най напрѣдъ, казва тозъ вѣстникъ, държавнитѣ мѫжье на Турціѫ може да погледнѫтъ нѣкакъ съ недовѣріе на тойзи състанъкъ, защото сѫ забѣлѣжили отъ 1872 г. насамъ, че примиреніето на Австріѫ съ Руссіѫ при благосклонностьтѫ на Германіѫ са е извършило въ полза на подвластнытѣ княжества, насърдчаны отъ тогава въ своитѣ идеи и усилія за независимость, и слѣдователно въ вредъ на цѣлостьтъ на отоманскѫтѫ имперіѫ.

Истина е, че нѣщо преди единъ мѣсецъ ...абинетъ направи голѣмъ шумъ друга. Сего... наречена «бѣлградско уставътъ отъ 8... съставителитѣ на сидо подданичество, ...ѫ Бѣлградъ дипло да търси у тѣхъ или въ ...ѫчатъ, или да земе противъ тѣхъ ...ерали консудѣйствието на ...е е днесъ изравнено, висятъ. З... ...ство никакъ не прѣчи на Гер... ...ны, не... съгласна въ началата си съ единѫ политикѫ, която — споредъ казването на «*Новыйтъ Свободенъ Печатъ*» — е имѣла за слѣдствіе «насърдчаньето на подвластнытѣ на Турціѫ княжества въ тѣхнытѣ усилія за независимость». Какъ и да е, а нѣкои вѣстници мыслятъ, че има едно споразуменіе между Австріѫ, Германіѫ и Руссіѫ върху каквѫ политикѫ да слѣдватъ на Истокъ. Иститѣ тѣзи вѣстници прилагатъ, че кабинетитѣ вѣнскый, берлинскый и С-петербурскый сѫ са съгласили да са не мѣсятъ никакъ въ нѣкои второстепенны въпросы, които отъ нѣколко годины бѣхѫ дали поводъ на дѣятелны постѫпкы отъ страна на тѣхнѫтѫ дипломаціѫ, и да са намѣсватъ задружно само въ оныя въпросы които грозѭтъ да смутѭтъ *всеобщыйтъ миръ* на Европѫ. Но най послѣ туй споразумѣніе е нѣкакъ искуственно, защото то е основано върху интерессы които сѫ далечь отъ да бѫдѫтъ и за тритѣ силы едни и сѫщитѣ. То бы могло да произведе такыва приключенія, които быхѫ повредили туй съгласіе, което германскытѣ вѣстници тъй блѣскаво въспѣватъ. Износно бы было за здравиньтѫ на отоманскѫтѫ Имперіѫ, прилагатъ реченнитѣ вѣстници, щото тѣзи приключенія да са отстравѭтъ, и ако бы тѣ да са поевѭтъ нѣкога, то тѣзи държавны мѫжье сѫ дѫжни да гы предземѫтъ чрезъ една мѫдра и примирителнѫ политикѫ.

— Скупщината въ Сърбіѫ е растурена вече. Министерството ся задържало. Г. Радовичь е назначенъ за министръ на Правосѫдието, г. Цѣнчь за прѣдседатель въ министерство на Държавнѫтѫ, а г. Христичь прѣдседатель на върховното Кассаціонно слѣдовище.

РАЗНИ НОВИНИ.

—

—. Заминалѫтѫ срѣдѫ Нег. Блаженство Екзархътъ ходилъ при Н. Высочество министра на вѣнкшнитѣ дѣла Сафетъ паша, съ когото са разговарялъ на дълго за нашитѣ народочерковны работы.

— Преждебывшійтъ великый везиръ Махмудъ Нединъ паша пристигнѫ въ Цариградъ завчера, въ срѣдѫ, съ русскыйтъ капоръ «*Владимиръ.*» Н. В. быр малко нерасположенъ по слѣдствіе на лошото време отъ Измиръ до Цариградъ.

На другыя день, въ четвъртъкъ, Н. В. посѣтилъ великыя везиръ въ конака му на Сюлеймание, както и на императорскыя принцъ Юсуфъ-Изеддинъ ефенди.

— Споредъ «*Курріе д' Оріанъ*» Султанътъ заповѣдалъ да са дадѫтъ отъ царскытѣ приходы 200,000 лиры на племенницитѣ на Н. Вел., Султанытѣ Бехидже и Сеніе, на които да послужѫтъ за разноскы при скорошното имъ ожениванье. Реченныйтъ вѣстникъ прилага, че тѣзи лиры ще падѫтъ като благотворителенъ дъждъ въ царградскѫтѫ нищѫ.

— Върховныйтъ Съвѣтъ на Правосѫдието, въ който са бѣше испратило рѣшението на испытателнѫтѫ въ Подгорицѫ комисіѫ върху обвиняемытѣ въ кървавытѣ сцены въ този градъ, въ послѣдне врѣме са произнесъ и подтвърдилъ рѣшението на онъзи комисіѫ. Вслѣдствіе на тѣзи пресѫдѫ ще са испрати потрѣбната заповѣдь до властитѣ за да са приспособѭтъ наказанията на които речената комисія е осѫдила смутителитѣ Турци и Черногорци.

— Казуватъ че екзархійскытѣ смѣтки за истеклѫтѫ 1874 год. были готовы, очаквали са само да дойдѫтъ отъ всякѫдѣ епар... скытѣ смѣтки, за да са повѣри ч... пасвѣнчилата, за които всяка епар... плащѫ екзархійско даждіе.

Сега са разискваль бюджетътъ ...ѫ башинѫ бра... една турска хіѭтѫ за 1875 год. и, както слушаѫ... ...ѫтѣ зни економіи са кроели да станѫтъ; даже и споредъ увѣряньето на нѣкои, тѣзи економіи были твърдѣ прекалены. Колкото за заплатытѣ на съвѣтницитѣ, ний слушамы, че при всичкытѣ крѣсканія на «Вѣкъ,» тѣ си гы земали, а като знаемъ че и ний да крѣскамы тѣ пакъ ще си гы зематъ, — защото туй узаконеніе не може да са измѣни освѣнъ отъ епархійскытѣ представители, отъ царското Правителство или отъ единъ народенъ съборъ, — ний бы желали въ туй разискванье на бюджета да са опредѣли поне по колко трѣбва да зематъ, та да не дохожда въ притѣсненіе екзархійскыйтъ ковчегъ за посрѣщанието на дневнытѣ разноскы на Екзархіѭтѫ.

— Въ единъ отъ послѣднитѣ броеве на листа си извѣстихмы че г. Александръ Екзархъ пристигнѫ въ Цариградъ; сега са научавамы че негова милость нарочно дошелъ за да и ска... са платѭтъ отъ екзархійскый ковчегъ около 50,000 гр. които ималъ да зема съ *илямъ* отъ печатаньето на «Българскитѣ Книжици.» За това той подалъ тыя дни прошеніе на Екзархіѭтѫ.

Сега вече кандисахмы на хубавытѣ думы на «Вѣкъ.» Екзархійскый ковчегъ не трѣбва да служи за препитаніе на онѣзи които служѫтъ на Екзархіѭтѫ, защото тѣ могѫтъ да служѫтъ и безъ заплатѫ, а трѣбва да са обърне на осигурителнѫ компаніѫ на онѣзи, които сѫ похарчили нѣкога нѣщо за нѣкое общественно заведеніе. Ний прочее призоваваны всякого, който има да зема было отъ черквѫ, было отъ училище, было отъ читалище, както и акціонерытѣ на «Българскытѣ Книжици,» да са отправѭтъ до Екзархіѭтѫ и да искатъ да имъ са плати! Исплащанието на подобны дългове е свята длъжность на Екзархіѭтѫ, споредъ особеннѫтѫ логыкѫ на «Вѣкъ»!!!

— Научавамы са, че Н. Боголюбіе ...ение Кирилъ Бѣлградчикскый, който ...ѫ ...ѫри, които ...ленъ отъ Екзархіѭтѫ за прив... ...зематъ заплата ховенъ управитель на Скопскѫтѫ ...а трѣба да като ходилъ по заповѣдь на Дунавскѫ... пера зія въ Вранѭ, нѣкои си лица са отнесъ... твърдѣ непристойно къмъ Н. Боголюбіе. Ний мыслимъ че интересътъ на Екзархіѭтѫ и на самѫтѫ Скопска епархіѫ го изисква да са земѫтъ потрѣбнытѣ мѣрки, щото да са прекратѭтъ кече подобны безредици.

— Въ Цариградъ тука има състоены нѣколко сдружаванія за да купуватъ билеты отъ лотаріѭтѫ на румелійскѫтѫ желѣзницѫ. Таквозъ едно сдружаваніе сѫ направили до 35 души чиновницы отъ особенното писалище на Малието, като внасяли за тѣзи цѣль по половинъ лирѫ въ мѣсецъ. На това сдружаваніе сѫ е падилъ отъ послѣднето истегленіе на лотаріѭтѫ голѣмата сума отъ 600,000 франка. — Отъ сѫщото истегленіе са падило 2,200 франка, и на нашійтъ сънародникъ Ив. Дочоолу въ Балкананъ.

— Изъ едно писмо отъ Букурещъ до «*Византисъ*» извличамы слѣдующето. «Съ прѣднето си писмо бѣхъ ви извѣстилъ съ радость, че тукашното министерство на вѣнкшнитѣ работы бѣше пріело двѣ патриаршески писма, отъ които едното е исканото позволение, за рѫкополаганието на единъ Румунинъ Епископъ, а другото, особенно писмо на Вселенскый Патріархъ, къмъ Унгровлахійскый митрополитъ. Споредъ както са научавамъ, когато имаше надежда че туй писмо ще станеше срѣдство за изглажданье на всякѫ дирѭ отъ студенинѫ между В. Черквѫ и Румунскѫтѫ, за зла честь то даде новы причины на охладяванье не само отъ страна на митрополита но и отъ страна на Правителството. И страхъ ма е че за напрѣдъ румунската черква нито позволеніе ще да иска отъ Всел. Патріархъ, (това което отдавна задиряше министерството и на което са противеше митрополитътъ) но за напрѣдъ нещѫтъ нито грѣцки да пишѫтъ до Патріарха, но по мѣстний си языкъ. А може туй прѣкъсванье на сношенията между двѣтѣ черквы да отиде и по-нататъкъ. А всичко това става за хатѫра на единъ калугеръ въ румунскыйтъ на Св. Гора мънастирь. Бел. Черква не трѣбаше да прѣзрѣ законното приискванье на едно черковно началство на народъ който брои петь милiона Православни за удовлетвореніе на прищѣвкитѣ на единъ нищо и никакъвъ калугеръ. Много ми е жално, а безъ друго както на мене тъй и на всякой сънародникъ православенъ ще да е жално, защото малки нѣкои епизоди леко искарвани отъ черковното наше началство, обращатъ са исполѣ важно за наша поврела. Туй Патріаршеско писмо го чели и на Князи, който изеввлъ скърбытѣ си за слогътъ съ който е то съчинено, слогъ не толкозъ пристоенъ въ единъ документъ отправенъ до духовныйтъ началникъ на цѣлъ народъ, и заповѣда онова което трѣба за напрѣдъ.»

Колко рѣдко сѫ тѣзи Гърци които могѫтъ тъй хладнокръвно да разсѫждаватъ и тъй безпристрастно да говорятъ!

— Опредѣленото въ русскыйтъ бюджетъ количество за поддържанието на печатътъ възлѣзва на 142 хиляды рубли. Отъ тѣхъ 25 хиляды р. зема «Русскый Инвалидъ,» 24 хил. «Вѣстникътъ за просвѣщеніе на народътъ,» 22 хил. «Вѣстника на Тюркестанъ,» 14 хил. «Военныйтъ Вѣстникъ,» 9 хиледы «Вѣстникътъ за морскытѣ дѣла.» На много другы листове са даватъ по малкы.

— При многого другы вереспи, които редакторитѣ на «Вѣкъ» въ послѣдне време сѫ са подпрѣтнѫли да ... за смѣткѫ на Екзархіѭ... ...ай послѣ тѣ... ...ие, а ще са о...ръ...ѫтъ ...ѫтъ само распрявяньето на сѫщест... ...егъ между тѣхъ и правителството варичи... други разлики, които ще са турятъ въ редъ по третейски начинъ. Изравняванието на тия разлики ще бѫде доста трудно, защото реченитѣ компании искатъ не малки отщетения варичии отъ правителството.

— Въ Сѣръ (Сѣрессъ), въ единѫ о... ...ѫ варичана *Долня Каменица*. На истинно ...250 ...ѫри Българи... ...визы, який ще кажемъ да са отнес... ...за отговорѣ тамъ, дѣто могѫтъ да имъ са дадѫтъ положителны свѣдѣнія. Колкото за «Вѣкъ», той самъ нарича това любопытство *неумѣстно*, и дава поводъ на друго любопытство *небезумѣсно:*

Мнозина пытатъ: внесли ли сѫ господинъ Марко Балабановъ и г-нъ Христо Стояновъ равностойнытѣ Редактори на «*Вѣкъ*», въ ковчегътъ на Михаля количеството, което длъжѫтъ отъ смѣткѫтѫ си, като присни шашармаджіи? (Какво умѣстно любопытство!)

— Пакъ *мнозина* пытали *Вѣкъ*, какво сѫ станѫли 500 тѣ т. л. пожертвуваніе отъ Зографскый мънастырь въ полза на Солунскытѣ училища! Горкыйтъ Вѣкъ! Намѣрилъ си е бѣлѫтѫ отъ тѣзи мнозина, които идѫтъ да го пытатъ за работы, за които той незнае. А че хора, хора ли са я, да пытатъ дѣто трѣба, ами отиватъ да пытатъ человѣцы като редакторитѣ на Вѣкъ, както скоро дошли отъ Индіѫ не знаѭтъ нищо отъ Българскытѣ работы.

Кого да вѣрувашъ? Партизанытѣ на *Вѣкъ* казуватъ че слуховетѣ за прошеніе подписвано ужь тука въ Цариградъ за свалянието на Н. Блаженство были исковани отъ онѣзи, които съзнатъ че, при всичкытѣ имъ старанія, вліянието имъ страда и гыне. Тѣзи пакъ на които за вліянието говори *Вѣкъ* т. е. противувѣковцитѣ искатъ да кажѫтъ, че тѣзи слухове сѫ пусналы въ ходъ по едно спекулативно съображеніе: да сплашатъ Екзарха съ свалянiе, съвѣтницытѣ съ испѫждание, за дано гы принудятъ да одобрѭтъ исплащанието на исканытѣ количества отъ дългътъ за направѫтѫ на спуканытѣ ...ры. *(Свобщено).*

— Отъ ... селото и отъ ... въ градътъ ... ...ритѣ на грѣцкитѣ ази това ... Благ. ...ило като тезвиратъ и сахтикярлѫ... ...рано да ся затворятъ тѣзи по първи ... и да стане прѣпятствие за отварянето ... ...ровъ? *Я!*

—

— Единъ американски вѣстникъ «*Record*» извѣстява че въ Пекинъ са извадила за продань една книга отъ едно исполинско съчинение обнародувано въ Китай, подъ име: *Сѫбрание на старата и нова литература*, и което състояло отъ 6,100 тома. Тъй чудовищна енциклопедия била почнѫта, вади са, при царуванието на императора *Кан-си* (1662—1722), и напечатана въ императорската печатница въ Пекинъ, дѣто са излѣли нарочно, за туй обнародуванье, едно количество букви отъ мѣдь.

Книгата е раздѣлена на 32 отдѣленія и обема всичкитѣ съчинения въ китайската литература. За зла честь употребенитѣ при отпечатванието на туй съчинение букви са украли, малко слѣдъ обнародуванието, отъ невѣрни работници, и останѫлото сѫ излѣло за пари. Малко екземпляри излѣзли на свѣтъ, и отъ тѣхъ твърдѣ малко са продали. Тъй притежателятъ на продаваната книга искалъ за нея 4,000 лири стерлини, «*Record*» не казва каква цѣна сѫ дали най послѣ за нея.

КНИЖЕВЕНЪ И НАУЧЕНЪ ОТДѢЛ...

*** **Знание**, *издание за наука и литература.* Букурещъ 1 Марта 1875 год. Излѣзлъ е и 4-йтъ брой на това періодическо и полезно на езика ни списаніе. Как... бѣше предизвѣстило «Дружеството за ра... остраненіе полезни знания,» което е и за... ...ѫ на «*Знание*,» на 16 Февуар. 187... ...лото имѣло пълно събраніе отъ членоветѣ си. ...ѫранието разглѣдало еще веднъжъ уставъ... и избрало своитѣ представители. Тъй, ... предсѣдатель былъ избранъ г. *Димитра... х. Василиевъ*, за подпредсѣдатель г. *Ив. П... Аженовъ*, кассіеръ г. *Ив. Кавалджиевъ* и дѣловодитель г. *Демитръ Ивановъ*. Сѫбра... ...ето рѣшило еще да измѣни IX членъ ... уставътъ така: «Доброжелателитѣ членове... плащатъ годишно по единъ франгъ, а от... членоветѣ корреспонденты са не иска ни... ...ква заплата.»

Съдържанието на този 4-й брой на *Знание* е слѣдующето: 1, *Да ви поиѭ*, *стихотворение*. 2, *Стана*, продъжение и краѣ. 3, *За доисторическитѣ времена*. 4, *За холерата*. 5, *Кратки понятия за земледѣлието*. 6, *За воспитанието въ Нидерла...* 7, *За нашитѣ сдружавания*, — *еснафе...* 8, *Народни пѣсни*. 9, *Книжевность*. 10, *Полезни книги*, и 11, *Различни извѣстия*.

*** **Книговище**, Излѣзла е и четвъртата книжка отъ списанието на Д-ръ И. А. Богорова. Віена 1874 въ печатницѫтѫ ... *С. Ковачевъ и С-іе*. За хубавѫтѫ книга и чистыйтъ печатъ на тъзи книжкѫ ний нѣщо да кажемъ. Колкото за съдържанието и особенно за езикътъ на г. Богорова, тя въ нищо не отлича отъ своитѣ предшественици. Ще забѣлѣжимъ сега това само, че г-нъ Богоровъ са жалува дѣто г. Михаиловскій не былъ до сега нищо написалъ презъ вѣстницитѣ за свойтъ писмовенъ езикъ, та ако неговата мысль си има мѣстото, може и самъ г. Богоровъ да са поведе по неѭ и да ѭ пріеме. Друго забѣлѣжително въ тъзи книжка е това че, вмѣсто рѣчьтѫ *Да* и *Господинъ*, г. Д-ръ Богоровъ извѣстява че за напрѣдъ ще употрѣбява *Я* и *Побратимъ*. Тъй споредъ Д-ра Богорова ний за напрѣдъ трѣбва да казвамы не *Господине Петко*, а *Побратиме Петко*, и не *Да*, въ отговоръ на едно питание, а *Я*. Остава сега да ни каже негова милость рѣчьта *Докторъ* чисто българска ли е, или не, и ако не е, какъ ще нарича за напрѣдъ *Побратимътъ* .... *Я!*

—

— Единъ американски вѣстникъ «*Record*» извѣстява че въ Пекинъ са извадила за продань една книга отъ едно исполинско съчинение обнародувано въ Китай, подъ име: *Сѫбрание на старата и нова литература*, и което състояло отъ 6,100 тома. Тъй чудовищна енциклопедия била почнѫта, вади са, при царуванието на императора *Кан-си* (1662—1722), и напечатана въ императорската печатница въ Пекинъ, дѣто са излѣли нарочно, за туй обнародуванье, едно количество букви отъ мѣдь.

Книгата е раздѣлена на 32 отдѣленія и обема всичкитѣ съчинения въ китайската литература. За зла честь употребенитѣ при отпечатванието на туй съчинение букви са украли, малко слѣдъ обнародуванието, отъ невѣрни работници, и останѫлото сѫ излѣло за пари. Малко екземпляри излѣзли на свѣтъ, и отъ тѣхъ твърдѣ малко са продали. Тъй притежателятъ на продаваната книга искалъ за нея 4,000 лири стерлини, «*Record*» не казва каква цѣна сѫ дали най послѣ за нея.

Явна благодарность.

Женското Дружество «Съгласіе» въ Елена, публично изразява своята благодарность къмъ родолюбивытѣ и почитаемы лица отъ Търново които благоволихѫ да му подарѭтъ:

Н. Благ. г. Славчо Хад. Паскалъ	гр.	208
Г-нъ Михаль Хаджи Славчовъ	»	114
Г-жа Баба Хаджи Михалица	»	20 $^1/_2$
Г-нъ Михаль Петковъ Медникъ	»	52 $^1/_2$
Г-нъ Рачо Иліювъ манифатур.	»	20 $^1/_2$
		415 $^1/_2$

Да живѣѭтъ таквизи родолюбцы!..

Елена, 23 Февр. 1875.

Касіерка на Ж. Дружество
Екатерина П. Марковъ.